

FÖREBYGGANDE SAMARBETE

En fenomenografisk undersökning om hur muslimska samfund i Helsingfors uppfattar polisens förebyggande verksamhet

Michela Söderström

06/2017

Referat

Författare Michela Söderström	Examen Polis (YH)	
Publikationens namn Förebyggande samarbete – En fenomenografisk undersökning om hur muslimska samfund i Helsingfors uppfattar polisens förebyggande verksamhet	Offentlighetsgrad Offentlig	
Handledare Jonna Öblom	Lärdomsprovets form Undersökande lärdomsprov	
<p>Referat</p> <p>Inom enheten för polisens förebyggande verksamhet i Helsingfors polisinrättning arbetar en skild grupp med olika samfund som består av befolkningsgrupper med främmande språklig och kulturell bakgrund. Detta arbete kan anses som ett sätt att mäta effekten på polisens förebyggande verksamhet inom ramen för gruppens uppgift, då syftet för arbetet är att undersöka hur muslimska samfund i Helsingfors uppfattar gruppens verksamhet. Målet är att få reda på hur muslimska samfund upplever samarbetet med gruppen, hurdan inverkan gruppens verksamhet har på samfunden, och hurdan uppfattning samfunden har om hur gruppens inverkan på deras upplevda trygghetskänsla.</p> <p>Undersökningen har utförts genom att tillämpa fenomenografien, och materialet har samlats in genom temaintervjuer med fem informanter. Informanterna är personer som kan tala för ett muslimskt samfund som bedriver verksamhet i Helsingfors. Det insamlade materialet har sedan analyserats genom en växelverkan med teori om polisens förebyggande verksamhet och muslimska samfund, vilket har lett till arbetets resultat.</p> <p>Resultatet presenteras i kategorier som är klassificerade enligt uppfattningarnas sammanhang till det undersökta ämnet, och kategorierna består av faktorer som uppfattas inverka på samfunden samt deras upplevda trygghetskänsla. Utgående från resultatet anses muslimska samfund vara en bra kanal för samarbete, och det anses finnas ett behov av den förebyggande gruppens närvaro och sätt att kommunicera. Som helhet tyder resultatet på att samarbetet med samfunden upplevs inverka mest på deras upplevda trygghetskänsla, känsla av samhörighet till samhället, och tilliten till polisen.</p>		
Sidantal 42 + 4 sidor bilagor	Månad och år då granskningen skett 06/2017	Lärdomsprovets kod (OPS) YH2015LDP
Nyckelord Polisens förebyggande verksamhet, muslimskt samfund, uppfattning, trygghetskänsla		

Tiivistelmä

Tekijä Michela Söderström	Tutkinto/kurssi ja opinnäytetyö/nimike Poliisi (AMK)	
Julkaisun nimi Förebyggande samarbete – En fenomenografisk undersökning om hur muslimska samfund i Helsingfors uppfattar polisens förebyggande verksamhet	Julkisuusaste Julkinen	
Ohjaaja Jonna Öblom	Opinnäytetyön muoto Tutkimuksellinen opinnäytetyö	
Tiivistelmä <p>Helsingin poliisilaitoksessa toimii ennalta estävän toiminnan yksikkö, jossa työskentelee ryhmä eri kieli- ja kulttuuritaustaisten väestöryhmien kanssa. Työn tarkoituksena on selvittää, miten muslimiyhteisöt Helsingissä kokevat kyseisen ryhmän toiminnan. Työtä voidaan myös katsoa tapana selvittää ennalta estävän toiminnan vaikutus ryhmän toimenkuvan kehyksissä. Työn tavoitteena on saada selville miten muslimiyhteisöt kokevat yhteistyön yksikön kanssa, minkälainen vaikutus yksikön toiminnalla on yhteisöön, ja miten yhteisöt käsittävät yksikön vaikuttavan heidän kokemaan turvallisuudentunteeseen.</p> <p>Tutkimus on toteutettu fenomenografisella tutkimusmenetelmällä, jonka aineisto on kerätty viiden eri teemahaastattelun avulla. Haastateltavina toimi henkilöitä, jotka edustivat sellaisia muslimiyhteisöjä joilla on toimintaa Helsingissä. Kerätty aineisto on tämän jälkeen vuorovaikutuksena työn teorian kanssa johtanut työn tulokseen.</p> <p>Työn tulos on esitelty kategorioissa, jotka ovat muodostuneet, kun tutkimuksessa ilmenneet käsitykset ovat luokiteltu niiden merkityksen perusteella. Kategorioista nousee esille asioita, joiden käsitetään vaikuttavan muslimiyhteisöihin, ja muslimiyhteisöjen kokemaan turvallisuudentunteeseen. Tulosten perusteella muslimiyhteisöt nähdään hyvänä lähteenä yhteistyölle, ja koetaan, että ennalta estävän ryhmän läsnäoloon ja tapaan kommunikoida on tarve. Kokonaisuudessaan työn tulokset osoittavat, että yhteistyö muslimiyhteisöjen kanssa, koetaan vaikuttavan eniten muslimiyhteisöjen kokemaan turvallisuuden tunteeseen, yhteenkuuluvuuden tunteelle yhteiskuntaan, sekä luottamukseen poliisiin.</p>		
Sivumäärä 42 + 4 liitesivua	Tarkastuskuukausi ja vuosi 06/2017	Opinnäytetyökoodi (OPS) YH2015LDP
Avainsanat Poliisin ennalta estävä toiminta, muslimiyhteisö, käsitys, turvallisuudentunne		

INNEHÅLL

1	INLEDNING.....	1
1.1	Syfte och frågeställning.....	3
1.2	Avgränsning	3
1.3	Tidigare undersökningar.....	3
1.4	Disposition.....	5
2	POLISENS FÖREBYGGANDE VERKSAMHET	5
2.1	Syftet med polisens förebyggande verksamhet	6
2.2	Åtgärdsprogram och strategier beträffande polisens förebyggande verksamhet	6
2.3	Polisens förebyggande verksamhet i Helsingfors polisinrättning	8
2.4	Grupp ett.....	9
3	ISLAM	10
3.1	Muslimar i Finland	11
3.2	Muslimska samfund i Finland	11
4	FENOMENOGRAFI SOM UNDERSÖKNINGSMETOD.....	13
4.1	Fenomenografi.....	13
4.2	Hermeneutik	14
5	Material och metod	15
5.1	Materialinsamling.....	15
5.2	Analys.....	17
5.3	Forskningsetiska överväganden	17
5.4	Arbetets reliabilitet	19
6	RESULTAT	20
6.1	Uppfattningen om samarbete med grupp ett	21
6.2	Uppfattningen om grupp etts inverkan på samfunden.....	25
7SAMMANFATTNING AV RESULTATET OCH SLUTSATSER AV UNDERSÖKNINGEN.....	33
8	SAMMANFATTNING OCH DISKUSSION	35
	REFERENSER.....	38
	BILAGOR	

1 INLEDNING

Under den senaste tiden har den inre säkerheten, det ökade antalet asylsökanden och resurserna inom polisverksamheten varit aktuella diskussionsämnen i samhället. Samhället förändras och förändringarna leder ofta till förebyggande åtgärder (Ovaskainen, 2016, 2 november).

Inom polisorganisationen har den förebyggande verksamheten fått en större betydelse, i och med att distrikt slagits ihop och det har blivit allt mer krävande att verkställa den traditionella polisverksamheten. I dagens läge har den förebyggande verksamheten blivit en del av polisens viktigaste strategiska linjedrag, och det läggs resurser på verksamheten. Utmanande är att få veta den förebyggande verksamhetens effekt, eftersom mätbara resultat och statistik inte går att samla in på samma sätt som till exempel gällande den dagliga polisverksamheten, och därmed blir den direkta ekonomiska betydelsen oklar. (Inrikesministeriet, 2013.)

I en artikel i Haaste-magasinet skriver forskarna Karin Creutz och Marko Juntunen (2015, 5 juni), att program som stöder förebyggande verksamhet är på lång sikt lönsamma, med tanke på kostnaderna som enskilda brott medför. I forskning gjord i Sverige har man kommit fram till att en medlem i ett brottsligt gäng som gör en 15 år lång karriär, medför ungefär 2,5 miljoner euros kostnader för samhället, och enligt den norska regeringen kostade enbart attackerna 2011 i Oslo och Utøya 116 miljoner euro. Den svenska statliga organisationen *Fryshuset* har beräknat att ett förebyggande program kostar dem ca 800 000 euro per år, och ifall programmet lyckas förebygga en persons brottsligt beteende, kommer samhället att spara hundratusentals euro. Enligt forskarna Karin Creutz och Marko Juntunen (2015) finns det i dagens läge program i hela Europa, vilka stöder den förebyggande verksamheten, och gemensamt för dessa program är att myndigheterna riktar intresset framför allt mot unga muslimer. Hänvisat till detta vill Creutz och Juntunen lyfta fram att det inte är muslimerna som bildar en kollektiv enhet i Europa som ansvarar för till exempel jihad våldet, och därför finns det ett behov att förstå risken om att den förebyggande verksamheten kan vända sig mot en. (Creuz, Juntunen, 2015, 5 juni.)

Inom enheten för polisens förebyggande verksamhet i Helsingfors polisinrättning arbetar en skild grupp med olika samfund som består av befolkningsgrupper med främmande språklig och kulturell bakgrund. Gruppens uppgift är att skapa och bevara ett förtroligt förhållande mellan polisen och befolkningsgrupper med främmande språk och kultur, och på detta sätt lösa sådana säkerhetsproblem som samfunden upplever eller orsakar, och öka samfundens upplevda trygghetskänsla. Gruppen har som specialuppgift att förebygga sådan våldsam extremism, som bygger på någon religiös ideologi eller lära. Gruppen inom enheten för polisens förebyggande verksamhet i Helsingfors polisinrättning, som arbetar med olika samfund som består av befolkningsgrupper med främmande språklig och kulturell bakgrund, kommer jag hädanefter att referera till som *grupp ett*, p.g.a. gruppens långa officiella namn. (Metsäpelto, 2016.)

Arbetet som grupp ett gör är viktigt med tanke på att mångkulturalismen kommer enligt migrationsverket att förändra det finska samhället, och alla invandrare inte har en likadan tillit till myndigheterna som den finska urbefolkningen har. Tilliten till myndigheterna är något som bör bevaras i det finska samhället, eftersom tillit förstärker den sociala enhetligheten, är grunden för tryggheten och bildar den uppfattade trygghetskänslan som leder till ett välfungerande samhälle. Samarbetet med olika samfund ökar möjligheten för myndigheterna att nå befolkningsgrupper med främmande språk och kultur och påverkar uppfattningen om finska myndigheter, eftersom invandraren oftast söker sig till grupper med samma etniska bakgrund. Det finns ingen tidigare undersökning om hurdan effekt grupp ettets verksamhet har på samfunden, men trovärdigt är att verksamheten påverkat samfunden på ett förebyggande sätt. (Ovaskainen, 2016, 2 november.)(Sisäministeriön julkaisu 8/2016.)

Vad förebyggande verksamhet innebär, är något som jag är intresserad av och som väcker tankar och frågor inom mig. På grund av mitt eget intresse för förebyggande verksamhet, tog jag kontakt med enheten för förebyggande verksamhet i Helsingfors polisinspektion, som sedan erbjöd mig ämnet för detta arbete. Förutom mitt eget intresse, är arbetet viktigt för enheten för förebyggande verksamhet i Helsingfors polisinspektion, i och med att det inte finns någon tidigare undersökning om hur muslimska samfund uppfattar grupp ettets verksamhet. (Metsäpelto, 2016.)

Undersökningen är av intresse för grupp ett, eftersom utgående från undersökningen kommer grupp ett att få information om hur de lyckats nå sina mål beträffande muslimska samfund genom den uppgift som gruppen har, d.v.s. lösa säkerhetsproblem som samfundet upplever eller förorsakar, och öka samfundets upplevda trygghetskänsla. Grupp ett anser att undersökningen är viktig för att kunna få respons för sin verksamhet, information om hurdan inverkan gruppens arbete har, verktyg för att kunna utveckla gruppens verksamhet och förbättra samarbetet med samfundet. Dessutom får grupp ett ytterligare information om faktorer som anses vara viktiga ur de muslimska samfundets synvinkel då tillit byggs upp och upprätthålls. (Metsäpelto, 2016.)

Arbetet kan även anses vara av intresse för de muslimska samfundet, eftersom genom arbetet får de tillfälle att bli hörda. Arbetet behandlar ämnet utifrån de muslimska samfundets synvinkel, vilket gör att deras utsaga ligger i central roll och uppskattas. Det upplevs finnas ett behov att höra muslimska samfund, då det enligt forskaren Karin Creutz (2016, 19 oktober) uttalande i en artikel i Yles Nyheter, finns en oro bland muslimerna i Finland över en ökad myndighetsövervakning. Enligt Karin Creutz (2016) anser muslimerna att situationen leder till spända relationer mellan olika samfund, och att moskéer och samfund blir stämplade. (Lamppu, 2016, 19 oktober.)

Utifrån ett samhälleligt perspektiv kan arbetet vara av allmänt intresse, genom att det belyser den effekt som förebyggande verksamhet har, och på detta sätt öka förståelsen för polisverksamheten. Denna undersökningsmetod kan även senare tillämpas vidare på andra verksamhetsområden. Enligt kommissarie Teemu Metsäpelto, som jobbar på enheten för förebyggande verksamhet på Helsingfors polisinspektion, kan detta arbete nämligen anses som ett sätt att mäta effekten på polisens förebyggande verksamhet inom ramen för grupp ettets uppgift. (Metsäpelto, 2016.)

1.1 Syfte och frågeställning

Syftet med detta examensarbete är att undersöka hur muslimska samfund uppfattar den verksamhet som bedrivs av grupp ett d.v.s. gruppen inom enheten för polisens förebyggande verksamhet i Helsingfors polisinrättning, som arbetar med olika samfund med främmande språklig och kulturell bakgrund.

Utifrån syftet och med grupp etts uppgift i åtanke, har jag formulerat följande undersökningsfrågor:

- Hur upplever muslimska samfund i Helsingfors samarbetet med grupp ett?
- Hurdan inverkan har grupp etts verksamhet på de muslimska samfunden?
- Hurdan uppfattning har de muslimska samfunden om grupp etts inverkan på deras upplevda trygghetskänsla?

Med att få svar på mina undersökningsfrågor från målgruppen som förebyggande verksamheten riktar sig mot, kommer jag förhoppningsvis att kunna framföra information som ligger till intresse för grupp ett. Jag hoppas även att man med resultatet som bevis, kan vidare diskutera den förebyggande verksamhetens effekt.

1.2 Avgränsning

Jag avgränsar mitt arbete genom att undersöka muslimska samfund, som bedriver sin verksamhet i Helsingfors i form av bönerum. Avgränsningen är gjord enligt grupp etts intressen, och därmed kommer arbetet att behandla endast sådan förebyggande verksamhet som bedrivs av grupp ett. Av samma orsak behandlar arbetet endast den inverkan som grupp etts verksamhet har på muslimska samfund, och undersöker endast samfundens förhållande, önskemål och förväntningar angående grupp ettans verksamhet. Undersökningen utförs från de undersökta samfundens synvinkel, och den inkluderar specifikt de ämnen som medlemmarna i grupp ett har intresse för.

1.3 Tidigare undersökningar

Enligt polisens förebyggande strategi för 2014–2018, kommer resultatet av polisens förebyggande verksamhet framkomma på lång sikt som en effektivare polisverksamhet, ökad trygghet och minskad brottslighet. Det går inte att mäta resultat av förebyggande verksamhet ekonomiskt, men efter att strategin har blivit verkställd bör man klarlägga ett uppföljningsprogram (Sisäministeriön julkaisut 2/2014). Eftersom *strategin för polisens förebyggande verksamhet för 2014–2018* är den första som har utkommit, finns det inte ännu någon tidigare uppföljning av verksamheten, och mig veterligen har man inte heller undersökt effekten på polisens förebyggande verksamhet på något annat sätt. Däremot finns det andra undersökningar som berör polisen förebyggande verksamhet, som t.ex.

lägesöversikten om våldsamt extremism och olika barometerundersökningar som gjorts av polisen. (Poliisibarometri 2016, 5.)(Sisäministriön julkaisu 23/2016.)

Lägesöversikten om våldsamt extremism är en av Inrikesministeriet publicerad utredning som utförs två gånger per år. Utredningen innehåller information om mängden brott i Finland som utgår från våldsamt extremtänkande, och polisanmälningar som grundar sig på hatbrott. *Polisbarometern i Finland* är däremot en undersökning som utreder samhällets åsikt om Polisens verksamhet och den inre säkerheten, och ger därmed information om hurdan trygghetskänsla samhället upplever. (Poliisibarometri 2016, 5.)(Sisäministriön julkaisu 23/2016.)

År 2010 forskade EES tillit gentemot polisen och rättsförvaltningen. EES, European Social Survey, är ett forskningsprogram vars syfte är att forska hur värden, attityder och beteenden förändras hos individer i samhället, och med hjälp av programmet går det att samla in och jämför data från över 20 olika länder. Förhållandet till polisens agerande utreddes med att fråga åsikter om bland annat hur bra polisen kan förebygga brott i Finland, och hurdan plikt individen har mot polisen. (European Social Survey 2010.)

Mig veterligen finns det ingen tidigare forskning om ämnet som arbetet handlar om i Finland och inte heller i Sverige. I Sverige har den brottsförebyggande verksamheten en central roll i polisverksamheten, och där finns en arbetsgrupp som motsvarar grupp ettan och kallas för *integrationspolisen*. Integrationspolisen arbetar över hela Storgöteborg med att informera om polisens arbete och skapa nätverk via föreningar, skolor och religiösa samfund. Integrationspolisen består av fyra poliser som fokuserar sina insatser till föreningar och miljöer där de flesta har utländsk bakgrund, och till deras arbetsuppgifter hör allt från att hålla föreläsningar för nyanlända flyktingar till att ge akut rådgivning åt andra poliser i invandrarrelaterade frågor. Mig veterligen finns det inte i Sverige någon forskning om hur samfund uppfattar integrationspolisens eller polisens förebyggande verksamhet, men det finns undersökningar hur polisen själv uppfattar det brottsförebyggande arbetet. Det finns även studier om sammanställd kunskap från forskning och erfarenhet om vilka åtgärder som kan vara verksamma för att rätta till brott och otrygghet i socialt utsatta områden. I detta arbete kommer jag inte att jämföra mitt resultat med några tidigare undersökningar, eftersom jag inte anser det väsentligt då omständigheterna är annorlunda och fokuset ligger på grupp ettens verksamhet från samfundens synvinkel. (Brå, 2015.) (Lindqvist, A. 2012, 12 oktober.)(Polisen, 2016.)

1.5 Disposition

Rapporten är strukturerad i fem större delar, d.v.s. inledning, teori, metod, analys och diskussion. I inledningen presenteras kort vad arbetet handlar om, bakgrunden till arbetet samt centrala begrepp. Teoridelen består av tre huvudteman som hjälper läsaren att förstå arbetets innebörd. Det första temat är polisens förebyggande verksamhet, det andra temat är islam och det tredje temat är fenomenografi. Teorin om fenomenografi leder läsaren till arbetets följande del som behandlar metoden i arbetet. I metodkapitlet framkommer hur undersökningsmaterial samlats in genom semistrukturerade temaintervjuer med representanter för muslimska samfund, och hur forskningsetiken tagits i beaktande. Därpå följer arbetets analys, som behandlar resultatet som undersökaren kommit fram till genom att tillämpa den fenomenografiska metoden. Resultatet sammanfattas i ett skilt kapitel, tillsammans med arbetets slutsatser. I arbetets avslutande del diskuteras slutresultatet, resultatets tillförlitlighet, och hur syftet har uppfyllts. Intervjukallelsen samt strukturen för temaintervjun är bifogade som bilagor i arbetet.

2 POLISENS FÖREBYGGANDE VERKSAMHET

I detta kapitel presenteras teori om polisens förebyggande verksamhet, för att klargöra den verksamhet som de undersökta uppfattningarna angår. Kapitlet inleds med att förklara vad som avses med begreppet *trygghetskänsla*, för att få en bättre uppfattning om ämnet, då polisens förebyggande verksamhet förklaras vidare.

Efter definitionen av begreppet beskrivs syftet med polisens förebyggande verksamhet, och varifrån verksamheten härstammar. Sedan presenteras enheten för den förebyggande verksamhet som verkar i Helsingfors polisinsrättning, och specifikare information om gruppens bakgrund och uppgifter.

Trygghetskänsla syftar på emotionen av trygghet som en människa har i en omgivning. Emotionen av trygghet är inte beroende av den verkliga tryggheten, vilket betyder att en människa kan uppleva sig trygg i en miljö som i verkligheten inte är det och tvärtom. Bedömningen av den upplevda trygghetskänslan påverkas av människans tidigare erfarenheter och faktorer som påverkar hur man upplever trygghetskänslan, som är tillit, godkännande, bundenhet och känslan av att kunna ge stöd åt andra. Tilliten medför att man utsätter sig själv psykiskt sårbar med att dela med sig sina egna erfarenheter och inte utnyttjar den tillit som man fått från andra. Med godkännande syftar man på att bli godkänd som människa så som man är, och bundenheten står för den upplevda tilliten som trygghetskänslan riktar sig mot, och viljan att nå samma mål med detta samfund. Faktorn att kunna ge stöd, påverkar den upplevda tryggheten då människan upplever kunna uttrycka sin åsikt om framtiden och dela med sig sina egna värderingar. (Aalto, 2000, s.15–16.)

2.1 Syftet med polisens förebyggande verksamhet

Enligt 1 kap. 1 § i polislagen (22.7.2011/872) hör förebyggande verksamhet till polisens grunduppgifter, då polisens uppgift är att trygga rätts- och samhällsordningen, upprätthålla allmän ordning och säkerhet samt att förebygga, avslöja och utreda brott och föra brott till åtalsprövning. Polisen ska även upprätthålla säkerheten i samarbete med andra myndigheter samt med sammanslutningar och invånare och sköta det internationella samarbete som hör till dess uppgifter.

Syftet med polisens förebyggande verksamhet är att upprätthålla och förbättra medborgarnas känsla av trygghet och bekämpa brott, störningar och olyckor i ett så tidigt skede som möjligt. För att nå målet krävs samarbete med andra myndigheter och aktörer, och meningen är att tillsammans komma fram till olika lösningar på problem. Det centrala i polisens förebyggande verksamhet är att minska våld, effektivisera nätverkssamarbete, förstärka informationsledning och utnyttja sociala medier. Det är även viktigt att förbättra kontakten med samhället, eftersom då människorna känner sig trygga och vet att de kan vända sig till polisen, får människorna information om polisverksamheten och kan förstå den på ett bättre sätt. Målet med polisens förebyggande verksamhet är att arbetet på lång sikt leder till en effektivare verksamhet, minskad brottslighet och ökad säkerhet. Resultatet av polisens förebyggande verksamhet syns främst som en ökad känsla av trygghet i samhället och bland människorna. (Polisen, 2016.) (Sisäministeriön julkaisut 57/2007,s.70.)(Sisäministeriön julkaisut 2/2014.)

2.2 Åtgärdsprogram och strategier beträffande polisens förebyggande verksamhet

Polisens förebyggande verksamhet började få ett större fokus inom förvaltningen, i början av 2000-talet, efter att statsminister Matti Vanhanens regeringsprogram publicerades 2003 och då ämnet blev internationellt mer aktuellt. Före Vanhanens regeringsprogram har polisens förebyggande verksamhet fungerat huvudsakligen i form av närpolisverksamhet som började utvecklas på 1970-talet, då poliserna gick omkring på gatorna och bypoliserna fungerade med idén att finnas nära medborgarna. (Lampikoski, 2007.)

Nuförtiden styr regeringen i stora drag polisens förebyggande verksamhet, eftersom verksamheten anpassar sig enligt de bestämmelser som framkommer i olika anvisningar, program och strategier som förvaltningen styr och uppdaterar. I Vanhanens regeringsprogram 2003 fastställdes för första gången att Inrikesministeriet ska bereda ett program för den inre säkerheten, med målet att öka medborgarnas trygghet. Programmet publicerades 2004 med namnet trygghet i vardagen, och relaterat till regeringsprogrammet omfattar programmet en sektoröverskridande plan om fenomen som påverkar medborgarnas trygghet och bör bearbetas. En strategisk riktlinje i *trygghet i vardagen*-programmet blev förebyggande verksamhet, vilket ansågs ha en allt viktigare roll bland åtgärder för att förebygga brott och störningar, och angående frågan om marginalisering. Enligt programmet är ett av de största hoten i framtiden ett ökat antal marginaliserade människor i samhället,

vilket programmet tar i beaktande i flera olika sammanhang. (Sisäministeriön julkaisut 44/2004. s.1–3.)

För att kunna verkställa de mål som fanns i det första programmet för den inre säkerheten, uppstod ett behov av samarbete mellan polisen och olika sektorer samt behov av specifika planer om hur agerandet i praktiken skulle ske. Polisavdelningen på Inrikesministeriet publicerade för första gången en strategi för närpolisverksamhet 2007, som skulle bli en del av omfattande strategi för polisens förebyggande verksamhet. Strategin för närpolisverksamheten utarbetades för att uppdatera närpolisverksamheten, dels för att följa de linjedragen som fanns i Europeiska program som *Haag*-programmet, och dels för att kunna förverkliga de åtgärder som inhemska program som programmet för den inre säkerheten *Tryggare vardag 2004* medförde. (Lampikoski, 2007.)

I och med den första strategin för närpolisverksamheten 2007, fick närpolisverksamheten ett större fokus inom hela polisverksamheten och den inkluderas i den dagliga verksamheten för att främja den allmänna ordningen och säkerheten. Enligt *strategin för närpolisverksamhet* (2007) har närpolisverksamheten, den förebyggande verksamheten och samarbetet mellan olika myndigheter en stor betydelse gällande hur samhället litat på polisen, hur tilliten upprätthålls, samt hur den upplevda trygghetskänslan syns i samhället. Strategin för närpolisverksamheten uppdaterades år 2010, och i den betonas att närpolisarbete innebär skötsel av polisens grundläggande uppgifter på alla verksamhetsnivåer och inom alla sektorer på ett medborgarnära, effektivt och högklassigt sätt. I strategin beaktas förändringarna i verksamhetsmiljön samt behovet av att brottsbekämpningen överförs från ett reaktivt till ett proaktivt tillämpningssätt. I strategin lyfts även fram hur grunden för närpolisverksamheten bildas av lokalt samarbete och information som man samlat och tillsammans analyserat. (Lampikoski, 2007.) (Poliisihallituksen julkaisusarja, 2010. s. 3,7.)

Strategin för närpolisverksamheten (2007) är fortfarande i kraft, men efter att Jyrki Katainens regeringsprogram publicerades 2011, fick den förebyggande verksamheten en allt mer central roll, vilket medförde att Inrikesministeriet för första gången publicerade en strategi för polisens förebyggande verksamhet 2013. Strategin för polisens förebyggande verksamhet är i kraft 2014–2018, och syftet med strategin är att utveckla polisens förebyggande verksamhet så att den styrs på ett mer heltäckande och strategiskt sätt. Det centrala i strategin är att förebyggande åtgärder ingår i all polisverksamhet, på polisorganisationens alla nivåer, regionalt och med beaktande av människors jämställdhet. Polisens förebyggande verksamhet består av en helhet i vilket ingår förebyggande utförd daglig polisverksamhet och specialverksamhet. Specialverksamhet går ut på att polisen vidtar åtgärder vars primära syfte är förebyggande förbättring av säkerhet baserat på kunskapsbaserad ledande, i vilket det utnyttjas information som polisen under olika verksamheter aktivt skaffat, fått och analyserat för att kunna uppnå förebyggande verksamhet. (Hallituksen julkaisusarja 1/2011.) (Sisäministeriön julkaisut 2/2014, s.2–4.)

Målsättningarna med *polisens förebyggande strategi för åren 2014–2018* (2013) är att det förebyggande åtgärderna på sikt ska utmynna i effektiviserad verksamhet, minskad brottslighet och ökad säkerhet. Visionen för strategin är ”Färre brott, mera säkerhet-tillsammans förebyggande fungerande”. Visionen innebär att polisen känner sin

verksamhetsmiljö, kan förutspå förändringar, skapar förtroendefulla relationer med viktiga partners för att få information och för att tillsammans lösa problem med dem. Med riktade åtgärder bör polisen känna igen radikaliserings och de lokala och individuella orsakerna som är bakgrunden till brottsliga symptom, och behandla dem på ett förebyggande sätt med hjälp av givna verktyg och samarbete med myndigheter, kommunen och samfund. Strategin för polisens förebyggande verksamhet har gjorts för att dessa utmaningar skall kunna mötas. (Hallituksen julkaisusarja 1/2011.) (Sisäministeriön julkaisut 2/2014, s.2–4.)

I och med Jyrki Katainens regeringsprogram 2011, publicerade Inrikesministeriet även andra program där förebyggande verksamhet har en central roll. Programmen berör olika myndigheter och aktörer, och polisen följer programmen enligt vad som gäller dem och anpassar det i sin verksamhet. Programmet för den inre säkerheten uppdaterades 2012, och i samband med det publicerades även det första nationella åtgärdsprogrammet för förebyggande av våldsam radikaliserings och extremism. Enligt åtgärdsprogrammet avses med förebyggande av våldsam extremism åtgärder som riktas till de grupper och individer som löper risk att radikaliseras. *Det nationella åtgärdsprogrammet för förebyggande av våldsam radikaliserings och extremism* har uppdaterats 2016 och är i kraft fortfarande. I åtgärdsprogrammet framkommer att polisen är en viktig aktör beträffande förebyggandet av våldsam radikaliserings, eftersom polisen i sitt arbete bemöter människor som redan är radikaliserade, håller på att bli radikaliserade, eller begår brott med våldsam extremism som motiv. För polisens del poängteras betydelsen av samarbetet med myndigheter för att föra informationen vidare, och vägleda människor vidare till andra samfund och myndigheter för att få hjälp. (Hallituksen julkaisusarja 1/2011.) (Sisäministeriön julkaisut 15/2016.)

Juha Sipiläs nuvarande regeringsprogram består av fem huvudprojekt som ligger i spetsen för regeringsprogrammet och 26 grundprojekt som ständigt bearbetas. Den inre säkerheten är ett av grundprojekten, och där lyfts det fram att programmet för den inre säkerheten bör uppdateras, efter att en redogörelse för den inre säkerheten är gjord av statsrådet. Det nya programmet för den inre säkerheten publiceras uppskattningsvis under 2017, och kommer antagligen att innehålla åtgärder som kommer att påverka förverkligandet av polisens förebyggande verksamhet. (Hallituksen julkaisusarja 10/2015.)

2.3 Polisens förebyggande verksamhet i Helsingfors polisinrättning

Inom Helsingfors polisinrättning finns det en skild grupp inom alarm- och övervakningsenheten, som arbetar med förebyggande verksamhet. Enligt J. Heinonen (2016) grundades gruppen för förebyggande verksamhet 2012 i samband med en omstrukturering av Helsingfors polisinrättning. Omstruktureringen medförde att distrikt inom Helsingfors polisinrättning slogs samman, med syftet att polisinrättningen skulle bli mer enhetlig och effektivare. Helsingfors polisinrättning blev strukturerad enligt en organisationsmodell, där inrättningen är fördelad i fem större enheter som ansvarar för skilda uppgifter inom hela verksamhetsområdet. Enheterna är alarm- och övervakningsenheten, enheten för särskilda åtgärder, brottsbekämpningsenhet, enheten för grova brott och enheten för

tillståndsförvaltning. Varje enhet är fördelad i mindre grupper, som enheten ansvarar för. (Metsäpelto, 2016.)

Alarm- och övervakningsenheten har ansvarat för gruppen för den förebyggande verksamheten från och med 1 april 2012, och gruppen drivs av överkommissarie Jari Taponen. Gruppen för förebyggande verksamhet arbetar för att den förebyggande verksamheten skall bli enhetlig på nationell nivå, beaktar de linjedragen som regeringen utlåter angående förebyggande verksamhet, och anpassar sin verksamhet enligt bestämmelser som framkommer i program som till exempel *Inrikesministeriets nationella åtgärdsprogram för förebyggande av våldsamt radikaliserings och extremism* (2016), och *polisens strategi för förebyggande verksamhet 2014–2018* (2013). Enligt J. Heinonen (2016) har gruppen för förebyggande verksamhet i Helsingfors polisinspektion inte grundats på grund av olika anvisningar och program, men eftersom gruppen integrerar dem i sin verksamhet så styr och påverkar de sättet hur gruppen fungerar. (Metsäpelto, 2016.)

Syftet med gruppen för den förebyggande verksamheten är att som en del av det egna arbetet och i samarbete med andra myndigheter, organisationer, samfund, företag och individer, förbättra säkerheten i Helsingfors samt bekämpa brott och fenomen som påverkar negativt på medborgarnas upplevda trygghetskänsla. Tyngdpunkten för att nå målen, ligger i att bygga upp tillförlitliga kontakter med olika folksamfund, och få medlemmarna i samfunden att delta i försöken att lösa trygghetsrelaterade problem som påverkar dem. Gruppen för förebyggande verksamhet strävar efter att, med hjälp av den lokala problemlösningsmetoden, ingripa i fenomen som påverkar säkerheten och brott redan innan de påverkar medborgarnas säkerhet, deras upplevda trygghetskänsla, eller leder till att brottslingar marginaliseras. För att kunna ingripa i problemen i god tid, krävs det att gruppen aktivt och målinriktat samarbetar med valda samarbetspartners. (Metsäpelto, 2016.)

2.4 Grupp ett

Gruppen som arbetar med förebyggande verksamhet i Helsingfors är indelad i fyra mindre grupper, där varje grupp har eget ansvarsområde och ledare. Grupp ett fokuserar på befolkningsgrupper som har främmande språk och en främmande kultur i bakgrunden, och på extremt våld som har religiös bakgrund. Grupp två arbetar med lokal problemlösning samt med ungdomar som har risk för att marginaliseras och har brottsliga symptom. Grupp tre ansvarar om politisk-ideologisk våldsamt extremism, och grupp fyra om närpolisverksamhet där bl.a. Ankkuri-projektet och polisverksamhet på nätet ingår. (Metsäpelto, 2016.)

Grupp etts uppgift är att skapa och bevara ett förtroligt förhållande mellan polisen och samfund som består av befolkningsgrupper med främmande språk och kultur, och på detta sätt lösa sådana säkerhetsproblem som samfunden upplever eller förorsakar, och öka på samfundens upplevda trygghetskänsla. Gruppen når samfunden genom att samarbeta med föreningar och organisationer som består av befolkningsgrupper med främmande språklig och kulturell bakgrund. Gruppen har som specialuppgift att förebygga sådan våldsamt extremism, som bygger på någon religiös ideologi eller lära. (Metsäpelto, 2016.)

Grupp ett består av en överkommisarie som leder verksamheten samt av åtta andra poliser. Arbetsgruppen försöker tillsammans med olika samfund bygga upp ett ömsesidigt förtroende, för att kunna verkställa sin uppgift och öka på den tillit som medlemmarna i samfunden har till finska polisen. Grupp ett anser det viktigt att ständigt upprätthålla samarbetet som bildats med de olika samfunden, eftersom det finns risk att förtroendet snabbt ändras. I praktiken betyder detta att arbetsgruppen kontinuerligt är i kontakt med olika samfund. Gruppen åker i polisutrustning och hälsar på samfundens medlemmar, diskuterar med dem och deltar i olika aktiviteter som t.ex. bollspel. Det är meningen att det ska vara enkelt att ta kontakt med polisen och att ribban för att göra det ska vara låg och gå enkelt. Medlemmarna i samfunden ska uppleva att polisen finns för att trygga och hjälpa dem med säkerhetsproblem. Sättet hur grupp ett är i kontakt med samfunden, och hur ofta de gör det varierar. Det finns samfund som grupp ettan har samarbetat med redan under fyra års tid mer eller mindre aktivt, medan det även finns samfund som genast från början har informerat att de inte är intresserade av samarbete. (Metsäpelto, 2016.)

3 ISLAM

För att få en bättre uppfattning om vem undersökningen riktar sig mot, presenteras i detta kapitel teori om *islam*. Av samma orsak klargörs sedan i följande underkapitel teori om *muslimer i Finland* och *muslimska samfund i Finland*. I kapitlet om muslimska samfund i Finland klargörs även vad som avses med begreppet *religionssamfund* i detta arbete.

Islam är en av världens största religioner, och den har fått sitt ursprung på 600-talet från den Arabiska halvön. I dagens läge anses Islam vara den religion som växer snabbast i världen. Uppskattningsvis finns det 1,5–1,8 miljarder *muslimer* i världen, det vill säga personer som bekänner sig till islam. Religionen är som störst i Asien, Mellanöstern och Afrika. (De Vries, 2016, 2 augusti.) (Maïche, 2013, s.24–25.)

Islam är en religion, som har likheter med kristendomen och judendomen. Islams troende tillber *Allah*, som är det arabiska namnet för Gud. Enligt Islam har Gud skickat uppenbarelser till människorna genom *profeter*. Muslimerna tror på Gud, profeter, heliga böcker, änglar och uppståndelse, och till muslimernas grundpelare hör trosbekännelse, bön, skatt, fasta, och vällfärd. *Koranen* är muslimernas heligaste skrift, och enligt vad som står i den bör en muslim försöka leva och uppföra sig. En muslim går ständigt ett heligt krig, *jihad*, med sig själv, då han försöker förbättra sina levnadsvanor, förstärka sin tro, och bli en bättre människa under sin levnadstid. (Hämeen-Anttila, 2004, s.89-94.) (Maïche, 2013, s.24–25.) (Religionsfröknarna, 2016.)

För muslimerna är Islam ett levnadssätt, som förutom tron påverkar även muslimernas vardagliga liv och tankesätt. Muslimerna använder tron för att hitta svar på frågor, eftersom muslimerna beaktar Islam som en religion med förstånd. Grundläggande för en muslim är att följa de fem pelarna i Koranen, och dessutom finns det även andra regler som en muslim bör följa. Största skillnaden mellan världens muslimer ligger i hur religionen tolkas och får sitt uttryck, varför muslimerna kan delas i olika inriktningar. Muslimerna delas i två större huvudgrupper, sunnimuslimer och shiamuslimer. I dagens läge är ungefär 80–85 procent av

muslimerna är sunnimuslimer, och 15–30 procent är shiamuslimer. Under dessa två inriktningar finns även flera olika undergrupper. (De Vries, 2016, 2 augusti.) (Maïche, 2013, s. 25.) (Religionsfröknarna, 2016.) (Rytty, 2016, 23 oktober.)

3.1 Muslimer i Finland

Den första större gruppen muslimer kom till Finland på 1800-talet. Gruppen bestod av ryska soldater, som var tatarer från mellersta delen av Ryssland med turkisk bakgrund. Tatarerna ansågs vara de enda muslimer i Finland fram till 1960-talet, då muslimer främst från Nordafrika och Mellanöstern började söka sig till landet på grund av studier, arbete och giftermål. Från och med 1990-talet har antalet muslimer i Finland börjat öka betydligt, främst på grund av tillströmningen av flyktingar och invandrare från Somalia, Turkiet och Mellanöstern. (Fellman, 2010, 26 maj.) (Uppslagsverket Finland, 2017.) (Uskonnot Suomessa-hanke, 2015.)

Säkra uppgifter om antalet muslimer i Finland saknas, eftersom antalet är svårt att bedöma då alla muslimer inte tillhör något samfund och religionstillhörigheten i invandrargrupperna inte registreras. År 2008 fanns det uppskattningsvis 35 000 muslimer i landet. Av dessa 35 000 muslimer har 700 varit tatarer, 800 personer som konverterat till islam i vuxen ålder, och den resterande andelen har varit invandrare och flyktingar. Antalet muslimer i Finland antas stiga på grund av det ökade antalet flyktingar och muslimernas höga nativitet. Enligt forskaren Karin Creuz uppskattas 2016 antalet muslimer ha ökat till 70 000. (Fellman, 2010, 26 maj.) (Lamppu, 2016, 19 oktober.) (Lehtinen, 2013, 10 juli)

I Finland finns det skillnader bland muslimerna gällande utövandet av religionen, den etniska bakgrunden och den historia som finns bakom invandringen. Majoriteten av muslimerna i Finland är invandrare och flyktingar, och de kommer huvudsakligen från Somalia, Albanien, Iran, Irak och Turkiet. De största muslimska grupperna i Finland är araber, somalier, kurder, turkar och albaner från Kosovo. De flesta muslimerna i Finland är sunniter men det finns även shiiter i landet. Mest muslimer finns det bosatta i huvudstadsregionen, Åbo, Tammerfors och Uleåborg. I Finland finns en moské och ca 80 bönerum, som bedrivs av muslimska samfund. Det finns vissa krav på konstruktionen av byggnaden som bör finnas för att ett utrymme kan kallas för Moské, varför största delen av utrymmen i Finland endast kan kallas för bönerum. (Lamppu, 2016, 19 oktober.) (Uppslagsverket Finland, 2017.) (Uskonnot Suomessa-hanke, 2015.)

3.2 Muslimska samfund i Finland

Med *religionssamfund* avses i detta arbete som ett av Patent- och registerstyrelsen registrerat religionssamfund, vars registrering bestäms i religionsfrihetslagen (Patent och registerstyrelsen, 2016). Religionssamfundet bör ha en ordförande och en styrelse, som företräder samfundet. Syftet med religionssamfund är att ordna och stöda den individuella,

gruppbaseade samt offentliga verksamhet som hör till bekännandet och utövandet av religion. Utövandet av religion baserar sig på trosbekännelse, skrifter som betraktas som heliga eller på andra sådana särskilt angivna inarbetade grunder för verksamheten som betraktas som heliga. Samfundets syfte är inte att sträva efter ekonomisk vinst eller att bedriva ekonomisk verksamhet. (Religionsfrihetslag. Finlex.2003:453.)(Undervisnings- och kulturministeriet, 2016)

I Finland finns det uppskattningsvis 80 registrerade *muslimska religionssamfund* runtom i landet, av vilka 30 driver sin verksamhet i huvudstadsregionen. Ungefär 10–15 procent av muslimerna i Finland tillhör något religionssamfund, men antalet är svårt att uppskatta, eftersom det även finns oregistrerade muslimska samfund och samfund som är registrerade som vanliga föreningar. Dessutom finns det muslimer som inte tillhör något samfund, och muslimer som besöker samfunden även om de inte är medlemmar. Enligt forskaren Tuomas Martikainen ökar antalet muslimer i Finland med några tusen personer per år, vilket påverkar också antalet medlemmar i de muslimska samfunden. År 2003 var 0,05 procent av muslimerna i Finland med i något muslimskt samfund, medan andelen hade ökat till 0,19 procent 2011. (Patent- och registerstyrelsen, 2017.) (Juntunen, Martikainen & Sakaranaho, 2008) (Tilastokeskus, 2012.)

Suomi islam-seurakunta är Finlands äldsta muslimska samfund. Samfundet bildades av tatarerna som kom till Finland mot slutet av 1800-talet, och registrerades som ett religionssamfund 24 april 1925. Samfundet existerar fortfarande, men är enbart öppen för de ca 800 finländarna med tatariskt ursprung. Samfundet har bönerum och verksamhet i Helsingfors, Träskända, Kotka och Åbo. *Suomen islam-seurakunta* äger Finlands enda Moské, som finns i Träskända. Finlands näst äldsta muslimska samfund, *Suomen Islamilainen yhdyskunta*, grundades 1987 av de första invandrare och flyktingar som kom till Finland. *Suomen Islamilainen yhdyskunta* bedriver sin verksamhet i Helsingfors, och är i dagens läge ett av de största muslimska samfunden i Finland med över 1500 medlemmar. Förutom *Suomen Islamilainen yhdyskunta* hör *Helsinki Islam Keskus*, *Tampereen Islamin Yhdyskunta*, *The Islamic Rahma Center in Finland* och *Pohjois-Suomen Islamilainen Yhdyskunta* till de fem största muslimska samfund i Finland med ca 1000–2000 medlemmar 2013. Största delen av muslimska samfunden är sunnimuslimska samfund, men det finns även shiamuslimska samfund bland annat i Helsingfors, Åbo, Tammerfors och Vasa. (Moilanen, 2015, 14 februari.) (Uskonnot Suomessa-hanke, 2015.) (Sundström, 2014, 25 april.)

I religionsfrihetslagen beskrivs syftet med religionssamfund, men sättet hur de olika muslimska samfunden förverkligar sin verksamhet varierar. I huvudsak ordnar muslimska samfund bönestunder i samfundens bönerum, men det är vanligt att samfunden även bjuder på andra tjänster förutom detta. Allt fler muslimska samfund erbjuder till exempel på kultur- och fritidsaktiviteter, ordnar språklektioner, föreläsningar och koranskola, delar med sig av muslimsk lära. Det finns även muslimska samfund som erbjuder på stöd bland annat i frågor om muslimsk lära, uppfostran, islamsk vigsel och begravning. En del muslimska samfund har en egen *Imam*, som är en utvald person som har omfattande kunskap om koranen och leder bönestunderna. Muslimska samfund drivs i huvudsak av frivilliga insatser, och verksamhetens aktivitet påverkas av medlemmarna i samfundet. De muslimska samfunden i

Finland är oberoende av varandra, och de har egen bakgrund och kultur. De muslimska samfundet i Finland representerar vardera sin egen sak, har egna mål, värdesättningar och verksamhetssätt. Det finns muslimska samfund som till exempel inte gör reklam om sig, medan till exempel *Suomen Islamilainen Yhdyskunta* har som mål att göra den islamska kulturen känd genom att följa mittlinjen på islamiska värdesättningar, öppet driva sin verksamhet bland befolkningen och samarbeta med andra organisationer. (Juntunen, Martikainen & Sakaranaho, 2008) (Lehtinen, 2013, 10 juli) (Leskinen & Rissanen, 2013.) (Uskonnot Suomessa-hanke, 2015.) (Utbildningsstyrelsen, 2016.) (Pietarinen & Salminen, 2015.) (Suomen Islamilainen Yhdyskunta, 2016.)

4 FENOMENOGRAFI SOM UNDERSÖKNINGSMETOD

Jag har valt att använda en fenomenografisk undersökningsmetod i detta arbete. Jag anser att fenomenografien är den lämpligaste undersökningsmetoden då det centrala i detta arbete är att ta reda på olika uppfattningar, vilket framkommer i arbetets syfte och i undersökningsfrågorna. Eftersom tolkningen av uppfattningarna är en väsentlig del av undersökningen, har jag som stödvetenskap valt att använda hermeneutik, som är en tolkningslära om olika uppfattningar. (Jyväskylän yliopisto, 2015.)

4.1 Fenomenografi

Fenomenografi är en kvalitativ forskningsmetod, som går att använda för att undersöka hur människor uppfattar saker och ting i en viss situation där det uppfattade innehållet är det centrala. Människors uppfattningar om ett fenomen skiljer sig från varandra, eftersom uppfattningen påverkas av människans kunskap och *förståelsehorisont*. Fenomenografien tar inte ställning till hur något egentligen är, utan den är intresserad för att förstå hur någonting uppfattas i ett mänskligt perspektiv. (Ahonen, Saari, Syrjälä & Syrjäläinen, 1994, s.114–115.) (Kroksmark, 2007,s.5.)

Fenomenografien ser människan som en rationell varelse, som knyter ihop varelser och händelser på ett förståeligt sätt till ett fenomen, som människan bildar en uppfattning om. Fenomenografien intresserar sig av de faktorer som påverkar att fenomenet uppfattas på ett visst sätt, och därmed kan man anse begreppet *uppfattning* som fenomenografins mest centrala begrepp. Med *uppfattning* syftar man på människans grundläggande sätt att gestalta en företeelse eller ett objekt i sin omvärld, och den förståelse av något som någon har erhållit genom intag av information och genom egen bearbetning i hjärnan. Människans uppfattning urskiljs av en vad- och hur-aspekt, där vad-aspekten löser ut det tänkta objekt och hur-aspekten löser ut de processer som leder fram till det tänkta vad-aspekt. Uppfattning innebär således människans sätt att beskriva hur de upplever fenomen och företeelser i omvärlden, och påverkas av egen tidigare kunskap och förståelsehorisont. (Ahonen, 1994,s. 116–117) (Kroksmark, 2007, s. 10–12.)

Det går att urskilja två olika stadier i det fenomenografiska perspektivet. Första stadiets perspektiv går ut på att undersökaren försöker beskriva de uppfattningar som deltagarna i undersökningen har om det som undersöks. Andra stadiets perspektiv går djupare in i ämnet, då undersökaren försöker skapa en tolkning om uppfattningarnas betydelse till det undersökta. Undersökaren tar reda på bakgrund och orsaker varför det undersökta uppfattas på ett visst sätt, och hurdan mening det undersökta får i ljuset av de olika uppfattningarna. (Rissanen, 2006.)

I stora drag framskrider en fenomenografisk undersökning så att undersökaren först lägger märke till något som det förekommer olika uppfattningar om. Sedan bekantar sig undersökaren med ämnet teoretiskt, och gör upp en frågeställning utifrån det fenomenografiska perspektivet. Därefter intervjuar undersökaren människor, som kommer fram med olika uppfattningar om ämnet, och till sist klassificerar undersökaren uppfattningarna enligt den betydelse som det undersökta får i ljuset av de olika uppfattningarna, som sedan sammanställs i högre kategorier. (Ahonen, 1994)

4.2 Hermeneutik

Eftersom en fenomenografisk undersökning baserar sig på tolkning, bör undersökaren ta hermeneutiken i beaktande, och använda den som stödvetenskap i sin undersökning. Hermeneutiken är en vetenskapsfilosofi om rätt tolkning och läran om förståelse. Hermeneutiken kallas även för tolkningslära, och betonar sättet hur man tolkar och uppfattar betydelser. (Jyväskylän yliopisto, 2015.)

Hermeneutiken ser på kunskap som en fortsatt process av tolkningar där tolkningar och kunskap förnyas, och utvecklar mottagarens förståelsehorisont. Den fortsatta processen av tolkningar kallas inom hermeneutiken för den hermeneutiska spiralen, och genom att tillämpa den är det möjligt att utvidga sin egen förståelsehorisont för ett fenomen, för att sedan kunna utvidga förståelsehorisonten på ett mer generellt plan. I en fenomenografisk undersökning blir hermeneutiska spiralen aktuell i två olika faser. Först bör undersökaren ta i beaktande den hermeneutiska spiralen då materialet samlas in och undersökaren kommunicerar med intervjupersonerna, och sedan då undersökaren tolkar det insamlade materialet. (Jyväskylän yliopisto, 2015.)

Den hermeneutiska spiralen beskriver fenomenet om hur en tolkning uppstår. Enligt hermeneutiska spiralen uppstår tolkningen i en fortsatt cirkulär rörelse mellan individens egen förståelsehorisont och möten med nya erfarenheter och kunskap. Spiralformen står för att förståelsen ständigt förändras och att man inte kan återgå till det tidigare. (Jyväskylän yliopisto, 2015.)

5 MATERIAL OCH METOD

Detta kapitel handlar om att klargöra hur den fenomenografiska metoden förverkligades i undersökningen. Kapitlet börjar med en beskrivning om hur jag samlat in material för arbetet. Efter det presenteras teorin bakom analysen för arbetet, för att kunna bilda en uppfattning om hur jag gått tillväga för att komma fram till arbetets resultat. Därefter klargörs de forskningsetiska principerna som tillämpats under arbetet, och kapitlet avslutas med att beskriva faktorer som jag beaktat för att främja arbetets tillförlitlighet.

5.1 Materialinsamling

Jag började förverkligandet av den fenomenografiska undersökningen med att sätta mig grundligt in i de ämnen som arbetet berör, d.v.s. grupp etts verksamhet, muslimska samfund och uppfattningar. Detta gjorde jag genom att läsa teori om ämnen och deras bakgrund från tillgänglig litteratur som böcker och e-källor. Uppfattningar bekantade jag med genom att läsa teori om den fenomenografiska metoden samt teori om hermeneutik. För att få veta mer om grupp etts verksamhet, diskuterade jag med kommissarie Teemu Metsäpelto, som arbetar inom enheten för polisens förebyggande verksamhet på Helsingfors polisinspektion.

Jag satte mig grundligt in i ämnen för att få kunskap, och eftersom det påverkar undersökningens validitet (Ahonen, 1994). Enligt Ahonen (1994) kan undersökaren som har kunskap om ämnet ställa valida frågor om det, och blir sedan känsligare för att hitta skillnader mellan faktorer som påverkar människors uppfattningar, vilket gör att även själva tolkningen av skillnaderna i analyskedet blir mer valid. Jag använde inte teorin för att klassificera några uppfattningar på förhand, eftersom teorin i en fenomenografisk undersökning är en oskiljbar del, som byggs upp under undersökningsprocessen i ständig växelverkan med det insamlade materialet (Ahonen, 1994, s. 123)

I en fenomenografisk undersökning används material som är insamlat i skriftlig form. Efter att jag fått kunskap om ämnet påbörjade jag insamlingen av materialet genom att använda mig av en empiriskt kvalitativ metod i form av semistrukturerade temaintervjuer. Jag valde att använda en empirisk kvalitativ metod, eftersom intervjuerna ger tillfälle att gå djupt in i ämnet, vilket krävs för att kunna samla ihop ändamålsenligt material och lyfta fram olika uppfattningar och deras kvalitativa skillnader. (Ahonen, 1994, s. 138.) (Rissanen, 2006.)

Jag samlade in material genom att intervjua personer som kan tala för ett helt muslimskt samfund som bedriver verksamhet i Helsingfors. Jag valde att använda mig av semistrukturerade temaintervjuer, eftersom de lämnar utrymme för stödfrågor och diskussion samtidigt som intervjun hålls inom vissa ramar. Den semistrukturerade temaintervjun möjliggör även att intervjun kan jämföras sinsemellan, men den lämnar ändå en frihet för undersökaren att modifiera sättet att ställa frågan och innehållet i viss grad, vilket lämpar sig då förespråkaren sinsemellan är olika som personer. Färdiga frågor kunde

ha tolkats på olika sätt på grund av de muslimska samfundens olika ursprung och erfarenheter. (Ahonen, 1994,s. 138.)(Rissanen, 2006.)

Jag tog kontakt med personer som kan tala för ett muslimska samfund genom att skicka intervjukallelser på finska och engelska till olika samfunds allmänna e-postadresser, som fanns tillgängliga på Internet. I vissa fall fanns även förespråkarens egen e-postadress tillgänglig, och i sådana fall skickade jag intervjukallelsen direkt till dem. I vissa fall ringde jag också till samfunden för att fråga ifall intervjukallelsen hittat fram. I intervjukallelsen fanns först information om vad undersökningen går ut på, vem som undersöker och varför. Därefter framkom information om vem jag skulle vilja intervjua och varför, samt information om att deltagandet är frivilligt och att man får avbryta när som helst. I intervjukallelsen fanns även information om intervjuens upplägg, information om att man har rätt att avstå svara på frågor om man vill, och rätt att läsa igenom undersökningen innan den publiceras. Sedan framkom information om att intervjun bandas in och transkriberas efteråt. I intervjukallelsen förklarade jag att undersökaren är den enda som har tillgång till intervjumaterialet, och att intervjumaterialet används endast för den nämnda undersökningen och förstörs efter att undersökningen är klar. Till sist betonade jag i intervjukallelsen, att deltagaren och de muslimska samfunden i fråga anonymiseras, vilket innebär att inga namn publiceras och undersökaren strävar efter att anteckna och rapportera arbetet så att medlemmarna inte kan identifieras av utomstående. Intervjukallelsen finns med i arbetet som *Bilaga 1*.

Allt som allt utförde jag en temaintervju med fem personer som kunde tala för var sitt muslimskt samfund som bedriver verksamhet i Helsingfors. Personerna som talade för ett muslimskt samfund, fungerar i detta arbete som informanter. Temaintervjun var uppbyggd av fyra olika huvudteman med stödfrågor, som bildade ramen för intervjun och berörde forskningsfrågorna. Teman var samfundens uppfattning om kontakten med grupp ett, grupp etts inverkan på samfundet, samfundets inställning till grupp etts verksamhet och samfundets åsikter om grupp etts verksamhet. Innan temaintervjun började upprepade jag innehållet i intervjukallelsen för personen jag intervjuade. Intervjukallelsen fungerade på detta sätt samtidigt som ett intervjuavtal, och därefter berättade jag kort om grupp etts verksamhet. Intervjun inledde jag med att samla in bakgrundsinformation om samfundet i fråga, och därefter gick jag in på de fyra olika teman. Strukturen för intervjun finns som *bilaga 2*.

Intervjuerna utfördes personligen i informanternas lokaler, och alla intervjuer tog ungefär en timme var. Intervjuerna bandades in och transkriberades efteråt, vilket medförde sammanlagt 52 sidor skriftligt material. En av intervjuerna gick på engelska och resten på finska.

5.2 Analys

När materialet var insamlat kunde jag påbörja min fenomenografiska analys av undersökningen. En fenomenografisk analys innebär enligt Ahonen (1994) att undersökaren först växelverkar med det insamlade materialet och den teori som undersökaren läst sig in på, för att kunna bilda en teori om materialet. Efter det tolkar undersökaren materialet och kategoriserar det. Kategorierna bildas efter en klassificering av materialet enligt innehållets betydelse av de uppfattningar och sammanhangen till dem som har lyfts fram under intervjun.

Klassificeringen gör mängden uppfattningar hanterbara och undersökaren kan från det insamlade materialet hitta konkreta faktorer som förklaring till skillnaderna på uppfattningarna. Uppfattningarna bör innehålla teoretiskt betydelsefulla uttryck, och de olika kategorierna kan struktureras horisontellt och vertikalt. De kategorier som ligger horisontalt har likvärdiga uppfattningar om det undersökta ämnet, medan de vertikala kategorierna ger uttryck för olika ordningar om uppfattningar, som t.ex. tid, mogenhet och ändringar. Kategoriernas förhållande till varandra är oftast hierarkiskt, då de kategorier som ligger på högre nivå är mer avancerade eller mångsidigare. Kategorierna, och i synnerhet de högre kategorierna bildar sedan undersökarens egen teori om det undersökta ämnet, och de olika nivåer av kategorier bildar en modell som kan tillämpas för att försöka förstå det undersökta ämnet. (Ahonen, 1994, s.126–129.) (Rissanen, 2006.)

Under min fenomenografiska analys tolkade jag först intervjumaterialet med den teorin som jag läst in på. Därefter kom jag fram till kategorier, som är klassificerade enligt sammanhangen till uppfattningarna om det ämne som undersöks, vilket enligt Rissanen (2006) är det centrala i fenomenografin. Enligt Rissanen (2006) är målet för undersökaren att lyfta upp sammanhangen till de uppfattningar som intervjuade personerna har, vilket understryker tankesättet om människans sätt att bilda uppfattningar alltid är beroende av hur och när någonting har hänt. I kapitel 6 om resultat, redogör jag vidare för resultatet som arbetets fenomenografiska analys resulterade i

5.3 Forskningsetiska överväganden

Vid tillämpningen av den fenomenografiska metoden, har jag strävat efter att god forskningssed och vetenskaplig praxis följs. Till god vetenskaplig praxis hör att undersökningen utförs hederligt, omsorgsfullt och på ett noggrant sätt. Undersökaren bör ta hänsyn till andra undersökningar, hänvisa till dem på ett rätt sätt, och respektera tidigare gjorda undersökningar. Undersökaren bör planera, genomföra och rapportera undersökningen samt lagra det insamlade materialet på det sätt som vetenskapligt god praxis förutsätter. Till god vetenskaplig praxis hör även att ett forskningstillstånd anskaffas och att den använda datainsamlingsmetoden, undersökningsmetoden och bedömningsmetoden är etiskt hållbar och förenlig med kriterierna för vetenskaplig forskning. Undersökaren bör meddela om finansieringskällor och samarbetspartners i sin undersökning, och vid

publicering av undersökningsresultatet bör undersökaren tillämpa den öppenhet och ansvar som karakteriserar vetenskaplig verksamhet. (Helsingfors universitet, 2017.) (Forskningsetiska delegationen, 2014.)(Saaranen-Kauppinen & Puusniekka, 2006,s. 20–24.)

Eftersom ämnet jag undersöker berör en etnisk minoritet i Finland anser jag att ämnet är känsligt, vilket understryker vikten av att de forskningsetiska principerna och att den goda vetenskapliga praxisen följs. Ett känsligt ämne i en undersökning kräver finkänslighet av undersökaren och kan vara till exempel något som undersökningsmedlemmarna blir emotionellt eller politiskt sätt berörda av. (Helsingfors universitet, 2017.) (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka, 2006,s. 20–24.)

De som är deltar i undersökningen bör godkänna ett avtal innan undersökningen, och i avtalet skall framkomma medlemmarnas rättigheter, upphovsrättsliga principer, ansvar, skyldigheter, samarbetspartners samt information om hur materialet förvaras och rätten att använda den. Att ingå ett avtal hör till god vetenskaplig praxis, men följer även de etiska principerna som bör beaktas i en undersökning där människor används som undersökningsobjekt. De etiska principer som undersökaren bör beakta, då material samlas in genom intervjuer är informationskrav, konfidentialitetskrav och samtyckeskrav. Förutom detta bör undersökaren bemöta intervjupersonerna med respekt och undersökningsresultatet skivas på ett sätt som tar hänsyn till dessa personer. (Helsingfors universitet, 2017.) (Forskningsetiska delegationen, 2014.)(Saaranen-Kauppinen & Puusniekka, 2006,s. 22–24.) (Vetenskapsrådet, 2002.)

Informationskravet går ut på att undersökningsspersonen ges information om undersökningen som han deltar i. Informationen bör innehålla åtminstone forskarens kontaktuppgifter, forskningstemat, genomförandet av materialinsamlingen och den beräknade tidsåtgången, hur det insamlade materialet skall användas, sparas och utnyttjas i fortsättningen, samt information om att deltagandet är frivilligt. Undersökningsspersonen kan även bli informerad om var han kan begära tilläggsinformation om undersökningen, undersökningens infallsvinkel, hur konfidentiella uppgifter i forskningsmaterialet skyddas och var det arkiveras samt information om när forskningsmaterialet kommer att publiceras. (Forskningsetiska delegationen, 2014.) (Vetenskapsrådet, 2002.)

Konfidentialitetskravet förutsätter att uppgifterna om alla de personer som ingår i undersökningen skall behandlas så anonymt som möjligt. Personuppgifterna skall förvaras omsorgsfullt, så att undersökningsspersonernas integritetsskydd inte äventyras. Undersökningssmaterialet får inte användas på annat sätt än för undersökningsändamål, ifall man inte har bett lov om det. I synnerhet då uppgifter uppfattas vara etiskt känsliga, bör alla uppgifter om medlemmarna i undersökningen antecknas och rapporteras på ett sådant sätt, att medlemmarna inte kan identifieras av utomstående. (Forskningsetiska delegationen, 2014.) (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka, 2006,s.22–24.) (Vetenskapsrådet, 2002.)

Då undersökningen ingriper i forskningsspersonens fysiska integritet måste samtycke alltid begäras på ett bevisligt sätt. Undersökningsspersonen har ändå rätt att avbryta sin medverkan i undersökningen när som helst. I vissa fall bör undersökaren be om forskningslov i samband med begäran av samtycke. Forskningslov blir aktuell om personen som deltar i undersökningen exempelvis är minderårig, eller undersökningen riktar sig på en myndighet

eller annan instans som kräver att man ansöker om lov. (Forskningsetiska delegationen, 2014.) (Vetenskapsrådet, 2002.)

I undersökningen beaktar jag de etiska principerna genom att bygga upp intervjukallelsen och intervjuavtalet i enlighet med informationskravet och konfidentialitetskravet. Samtyckeskravet blir även aktuellt eftersom personerna frivilligt går med på att bli intervjuade. Noggrannare beskrivning om innehållet i intervjukallelsen finns i kapitlet 5.1 om materialinsamling, och själva intervjukallelsen finns med i arbetet som bilaga, *se mer i bilaga 1*. Innan bemötandet av intervjupersonerna bekantade jag mig med den muslimska kulturen, för att kunna bemöta intervjupersonerna med respekt. Jag berättade för informanterna att min roll i undersökningen är att jag strävar efter att vara objektiv, och jag kommer att presentera uppfattningarna ur samfundens synvinkel enligt hur informanten uttryckt sig och jag tolkat dem. Även om min ställning som undersökare är objektiv, bör jag vara medveten om att det finns faktorer som påverkar objektiviteten och klargöra dem för att öka undersökningen tillförlitlighet och komma fram till ett pålitligt resultat. (Ahonen, 1994, s. 122)

5.4 Arbetets reliabilitet

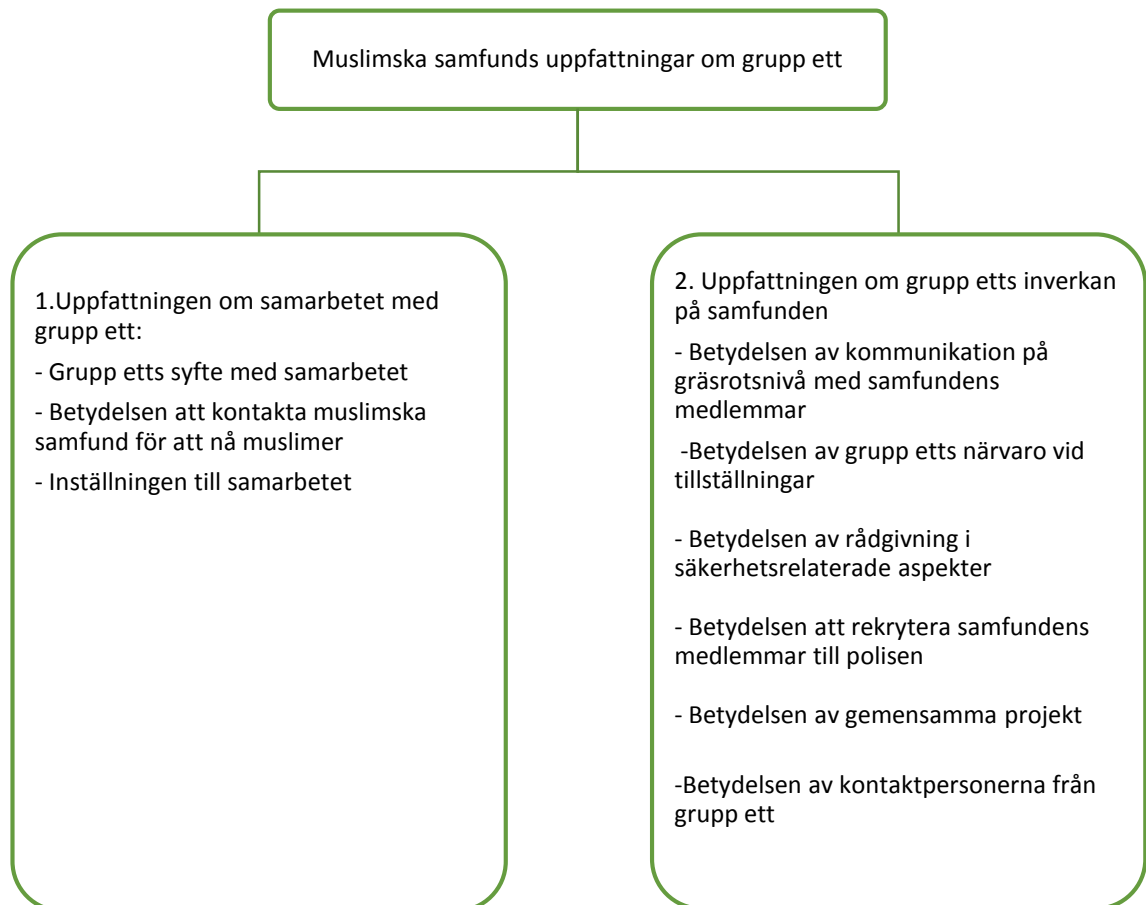
Vid tillämpningen av den fenomenografiska metoden har jag beaktat hermeneutiken och forskningsetiken, vilka är faktorer som påverkar arbetets reliabilitet (Jyväskylä yliopisto, 2015). Jag har även tagit i beaktande min egen subjektivitet, och dess inverkan på insamling av material och slutsatserna. (Ahonen, 1994.)

En annan faktor som påverkar objektiviteten i en fenomenografisk undersökning är undersökarens egen förståelsehorisont. Förståelsehorisonten påverkar förutsättningen att förstå ett budskap och påverkar tillsammans med intervjupersonernas individuella förståelsehorisont på själva resultatet av arbetet. (Ahonen, 1994.)

Något som ytterligare kan anses påverka förståelsehorisonten är undersökarens och informantens kulturbakgrund. Mellan undersökaren och informanten finns kulturskillnader som kan ha en betydelse hur kommunikationen blir förstådd, och exempelvis det att undersökaren är en kvinnlig polisstudierande bör nämnas med tanke på resultatets tillförlitlighet. Det använda språket under intervjuerna kan även anses ha en påverkan beträffande hur kommunikationen blir förstådd, vilket medför att jag bör noggrant ta reda på vad informanterna menar med uttrycken. Med att säkerställa vad informanten menar med uttrycken ökar arbetets pålitlighet, eftersom då blir informanterna rätt tolkade. (Ahonen, 1994, s. 129–130.)

6 RESULTAT

I detta kapitel redogör jag för de kategorier som jag fått fram till följd av en tolkning av materialet. För att göra resultatet mer lättförståeligt förklarar jag resultatet med hjälp av en modell, *figur 1*. I modellen har jag klassificerat kategorierna enligt de uppfattningar som är förknippade med uppfattningen om grupp etts verksamhet.

Figur 1 Modell av resultatet.

För att återknyta till studiens syfte har jag klassificerat kategorierna under två olika huvudteman, se *figur 1*. Huvudtemana härstammar från forskningsfrågorna, och det första huvudtemat är uppfattningen om samarbetet med grupp ett, och det andra huvudtemat är uppfattningen om grupp etts inverkan på samfunden. Det första huvudtemat redogör för forskningsfrågan om hur muslimska samfund i Helsingfors upplever samarbetet med grupp ett, och det andra huvudtemat redogör för forskningsfrågorna om hurdan inverkan grupp etts verksamhet har på muslimska samfund, och hurdan uppfattning samfunden har om grupp etts inverkan på deras upplevda trygghetskänsla. I det andra huvudtemat redogörs två forskningsfrågor under samma tema på grund av korrelation, eftersom tillförlitlighet ingår som en faktor i den upplevda trygghetskänslan (Aalto, 2000).

Under huvudtemana finns kategorier som jag fått fram under studien, och som är strukturerade horisontalt. Kategorierna redovisas med citat från intervjun med informanterna, som jag själv översatt till svenska. På grund av översättning till ett annat språk är citaten inte direkta, och i vissa fall har jag blivit tvungen att modifiera texten med att lämna avslöjande namn bort, för att garantera informanternas anonymitet. För att säkra anonymiteten har jag även namngett informanterna med bokstäverna A–E.

6.1 Uppfattningen om samarbete med grupp ett

Under detta huvudtema klargör jag resultatet av min fenomenografiska analys gällande hur muslimska samfund i Helsingfors uppfattar samarbetet med grupp ett. Informanterna lyfte fram under studien uppfattningar som gick att klassificera i tre olika kategorier som finns uppräknade i *Figur 1*, och resultatet på dem förklaras till följande.

6.1.1 Grupp etts syfte med samarbetet

Uppfattningarna i studien uttrycker att muslimska samfund anser att grupp ett vill samarbeta med dem för att trygga samfundens säkerhet, och för att förebygga brott samt radikalisering.

Exempel 1:

Polisen från grupp ett vill vara i kontakt med vårt samfund för att trygga vår säkerhet. Visst har vi även förstått att det kan finnas risk att medlemmar i vårt samfund kan vara till fara för andras säkerhet, och polisen vill även därför vara i kontakt med oss. Genom samarbetet med polisen kan man snabbare agera ifall vi skulle känna till om någon av medlemmarna håller på att radikaliseras. Informant C

Exempel 2:

Tillsammans med grupp ett försöker vi ingripa och reda ut ärenden gällande förebyggande verksamhet. Samarbetet går ut på att vi meddelar varandra ifall vi upplever någonting som avviker från normalt beteende, d.v.s. om någon ung person börjar göra brott eller något liknande, som vi sedan försöker reda ut. Vi försöker kämpa mot brottsligheten innan det händer något eller den blir större. Informant D

Exempel 3:

Samfundet upplever att grupp ett försöker förebygga ungdomar att radikaliseras, och trygga evenemang för att hindra brott. Informant B

Informanterna uttalar entydigt i exemplen 1–3 om muslimska samfundens uppfattning om grupp etts syfte med samarbetet. Det verkliga syftet för grupp ett stöder uppfattningarna i och med att gruppen strävar efter att öka samfundens uppleda trygghetskänsla och har som specialuppgift att förebygga våldsam extremism. (Metsäpelto, 2016).

I exempel 1 och 2 uttrycker informanterna att samfunden tillsammans med grupp ett strävar efter att förverkliga syftet med samarbetet, vilket stöder syftet med polisens förebyggande verksamhet som går ut på att i samarbete med aktörer och myndigheter upprätthålla och

förbättra medborgarnas känsla av trygghet samt bekämpa brott, störningar och olyckor i ett så tidigt skede som möjligt (Polisen, 2016). I exempel 4 uttrycker informanten genom exempel samarbetets effekt.

Exempel 4:

Ett bra exempel på samarbete är då polisen fått höra om en ung person som beter sig dåligt och sedan ber samfundets imam tala med ungdomen. Ibland räcker det att imamen talar med den unga personen, eftersom de lyssnar på honom. Informant D

6.1.2 Betydelsen att kontakta muslimska samfund för att nå muslimer

Informanterna lyfte fram under studien uppfattningar om behovet att ta kontakt med muslimska samfund för att nå muslimer.

Exempel 5:

Det är värt att tänka även utanför lådan. Man behöver inte alltid gå till moskéer för att träffa muslimer, eftersom man kan träffa dem i till exempel skolor också. Inte gör man heller besök till kyrkan för att träffa kristna. Informant A

Exempel 6:

Moskéer är inte det enda ställe där man kan träffa muslimer, det finns även andra organisationer, som idrottsklubbar. Informant B

Exempel 7:

Jag anser att samarbete med muslimska samfund är ett bra sätt att nå muslimer, och skapa växelverkan med dem. Vårt muslimska samfund är mycket mer än endast en moské, eftersom den fungerar mera som ett socialcenter. I samfundet träffar man andra människor, får hjälp och råd samt stöd från varandra. I samfundet får man en känsla av samhörighet då de flesta av muslimerna har någon invandrarbakgrund. Samfundet fungerar som en mötesplats för muslimer. Informant B

Flera informanter upplyste att moskéer inte är det enda stället var man träffar muslimer, vilket uttrycks i exempel 5 och 6 av informanterna A och B. Informanten B är ett bra exempel på hur informanten oberoende av åsikten i exempel 6 sedan uttrycker sig som i exempel 7, och anser det som en bra sak att grupp ett kontaktar muslimerna via samfunden. Uppfattningen till detta framkom under studien från flera informanter då de upplyste som informant D i exempel 8, att muslimska samfund är mycket mera än moskéer.

Exempel 8:

Samfundet är en mötesplats vart man kommer för att spendera tid och diskutera. Samfundet erbjuder stöd och skydd för alla, oberoende av deras bakgrund. Det går inte att kalla samfundets lokaler endast för en moské där man ber, eftersom de fungerar mera som ett socialt center. Vi har mycket samarbete med olika aktörer, och polisens förebyggande verksamhet är en av dem. Informant D

Det uppfattas att det är bra att ta kontakt med muslimer via muslimska samfund, eftersom muslimerna känner sig mer bekväma då bemötandet av myndigheterna sker i samfunden, och ribban att ta kontakt är lägre. Detta uttrycker informant B i exempel 9, och uttalandet får

stöd av *strategin för polisens förebyggande verksamhet* där det anses viktigt att polisen förbättrar kontakten med samhället (Sisäministeriön julkaisut 2/2014). Exempel 9 stöds även av grupp etts verksamhetsplan, då de anser att tröskeln för att ta kontakt med polisen skall vara låg och gå enkelt (Metsäpelto, 2016).

Exempel 9:

Muslimerna har en lägre tröskel att använda sociala tjänster som erbjuds i samfunden, istället för att använda samhällets officiella tjänster. Det upplevs lättare att ställa frågor och bilda nätverk i samfunden, eftersom medlemmarna känner att de där blir lättare förstådda och känner sig bekväma. Därför har det ansetts vara bra då representanter från olika sociala tjänster besöker samfundet och talar om sina tjänster på plats. Människorna har varit väldigt intresserade. Polisen räknas som en av dessa sociala tjänster, och med detta syftar jag på grupp ettans verksamhet. Informant B

6.1.3 Inställningen till samarbetet

Uppfattningarna i studien uttrycker om hur samfunden ställer sig till samarbetet med grupp ett. Det uppfattas att inställningen till samarbetet med grupp ett är som helhet bra, även om det kan finnas variationer på personlig nivå. Samtliga informanter uttalade sig i enlighet med exempel 10, där informanten D uttalar om en allmän uppfattning om inställningen till samarbetet.

Exempel:10

I samfundet finns det åtminstone inte någon stor massa som skulle vara mot polisen, jag har förstätt att medlemmarna varit nöjda med samarbetet eftersom de inte har klagat över det Informant D

Det uppfattas att strävan efter att skapa trygghet för samfunden främst påverkar inställningen till samarbetet, vilket uttrycks i exempel 11 och får stöd av målsättningen för grupp etts verksamhet då gruppen strävar efter att trygga och hjälpa samfunden med säkerhetsrelaterade problem (Metsäpelto, 2016).

Exempel: 11

Vi alla strävar efter trygghet, och därför anser samfundet inte det som något problem att samarbeta med polisen. Människan trygghet och välmående prioriteras högst upp, och därför har vi i samfundet också till exempel övervakningskameror. Informant D.

Som informant E uttalar i exempel 12, uppfattar styrelsen i samfunden samarbetet med grupp ett vara viktigt, men det finns varierade åsikter bland medlemmarna i samfunden. Informanterna var enhetliga om att imamen och styrelsen har en inverkan på medlemmarnas inställning till samarbetet med grupp ett, vilket uttalas i exempel 12 och exempel 13. Uttalanden om imamens inflytande stöds av den islamska tron där man ser upp mot imamen, eftersom han har omfattande kunskap om koranen och leder bönestunderna (Leskinen & Rissanen, 2013).

Exempel 12:

Det finns varierande åsikter om samarbetet med polisen inom samfundet, eftersom antalet medlemmar är stort och medlemmarna har olika bakgrunder. Däremot är styrelsen enade om att samarbetet med polisen är viktigt och ser de positiva sidorna med det. Vi strävar efter att styrelsens åsikter skulle ha en inverkan på samfundets medlemmar. Informant E

Exempel 13:

Då poliser från grupp ett besökte samfundet för första gången kände vi inte dem, men eftersom imamen berättade att de är våra gäster så respekterade vi dem. Eftersom vi litar på imamen så gick vi och lyssnade på poliserna, även om vi inte kände dem. Informant A

Informanter i studien uppfattar den personliga bakgrunden och sättet hur grupp ett presenteras påverka inställningen till samarbetet. Men efter att samfunden blivit vana med grupp ett, uppfattas inställningen bli bättre. Uttalandet i exempel 12 uttrycker uppfattningen om bakgrundens betydelse för inställningen mot grupp ett, vilket även informant D uttalar om i exempel 14. I exempel 15 och 16 uttalar informanterna A och B om hur att sättet att presentera grupp ett upplevs påverka inställningen.

Exempel 14:

Det finns medlemmar som upplever att samarbete med polisen förorsakar problem, och deras förhållande mot polisen är varierande. Detta beror på deras erfarenheter av polisen från deras ursprungliga hemland. Informant D

Exempel 15:

Då vi talar inom samfundet om grupp ett, talar vi om poliser istället för att använda namnet förebyggande enhet. Begreppet förebyggande förknippas starkt ihop med våld och brott, och därför anser vi att det fungerar bättre att använda begreppet poliser. Informant A

Exempel 16:

Vi bör tala om polisen i samfundet som vilken som helst myndighet, eftersom då blir personer som samarbetar med polisen inte stämplade som informatörer åt polisen. Informant B

Som informant D uttalar i exempel 17, framkom det i studien uppfattningen om att unga personers föräldrar ställer sig positivt mot samarbetet med grupp ett, eftersom de upplever att unga personer behöva mera uppmärksamhet från samhället. Unga personernas inställning till samarbetet upplevdes vara positiv, eftersom de är vana vid samarbete med polisen från skolan, och har visat ett intresse för det. Inställningen till samarbetet med grupp ett, uppfattas även mer positiv då samfunden upplever att grupp ett förstått att de inte representerar extremt radikaliserade grupper, exempel 18.

Exempel 17:

I synnerhet är unga personernas föräldrar intresserade av verksamheten, och upplever det bra att samfundet och polisen håller ett öga på deras barn och unga. Informant D

Exempel 18:

Det upplevs som om polisen förstått att vi representerar den större andelen muslimer som man behöver ta hand om och trygga. Informant B

Uttalandet i exempel 17 och 18 får stöd av forskaren Karin Creuz (2015) som i en artikel i *Haaste*-magasinet uttalar sig om att i alla förebyggande program i Europa riktas intresset framför allt mot unga muslimer, men man bör förstå att det inte är muslimerna som bildar kollektiva enhet som ansvarar om till exempel jihad våldet (Creuz, Juntunen, 2015, 5 juni).

6.2 Uppfattningen om grupp etts inverkan på samfunden

Under detta huvudtema klargör jag resultatet av min fenomenografiska analys gällande hur muslimska samfund uppfattar grupp ett inverka på samfunden. Jag har tolkat materialet i ljuset av forskningsfrågorna, för att få reda på hur gruppen har inverkat på den upplevda trygghetskänslan och relationen till polisen. Informanterna lyfte fram under studien uppfattningar som gick att klassificera i sex olika kategorier. Kategorierna finns i *Figur 1*, och resultatet av dem presenteras i följande underkapitel.

6.2.1 Betydelsen av kommunikation på gräsrotsnivå med samfundens medlemmar

Uppfattningarna i studien uttrycker att grupp ettans kommunikation med samfundens medlemmar inverkar på samfunden i många olika bemärkelser. Enligt informanterna kommunicerar grupp ett med medlemmarna genom att ha olika informationstillfällen för samfunden, delta i samfundens evenemang, och göra besök till samfunden för öppen diskussion. I exempel 19 uttalar sig informant C om den entydiga uppfattningen bland informanterna om att kommunikationen förbättrar tilliten till polisen och den upplevda trygghetskänslan, då grupp ett berättar om sin verksamhet för medlemmarna. Denna uppfattning förstärks av informant E i exempel 20.

Exempel 19:

Efter att grupp ett berättat för oss om deras verksamhet, upplever jag att informationen ökat tilliten till polisen. Förr tänkte man att polisen kommer till en moské, eftersom de anser att vi gör brott, och för att söka brottslingar. Men efter grupp ettans besök fick vi information om deras agenda, och att polisens uppgift inte endast är att söka efter brott, utan de vill även säkerställa vår säkerhet. Jag anser även att den upplevda trygghetskänslan i samfunden har förbättrats efter att grupp ett berättat om deras verksamhet och polisen. Även om grupp ett inte besöker samfundet ofta, känner man sig tryggare då man vet att polisen också tryggar vår säkerhet. Informant C

Exempel 20:

Eftersom alla medlemmar inte vet vad grupp ett gör, har deras besök ibland förorsakat förundran och frågor om det skett något brott, och ifall de är i fara. Jag anser att det kunde vara bra att ha ett allmänt informationstillfälle om gruppens verksamhet. Informant E

Uppfattningen om kommunikationens inverkan på tilliten kommer även fram i exempel 21, där informant A uttalar sig om hur information inverkar på fördomarna mot polisen, och främjar känslan att polisen bryr sig om samfunden. Förekomsten av fördomarna i exempel 21 får stöd av migrationsverkets uttalande om att invandrare inte har en likadan tillit till myndigheterna som den finska urbefolkningen (Ovaskainen, 2016, 2 november). Exempel 19–21 får stöd av både migrationsverkets uttalande och regeringens rapport om inre säkerhet, då det anses att myndigheterna genom kommunikation bör påverka uppfattningen om finska myndigheter, eftersom tilliten är en faktor som bildar grunden till den upplevda trygghetskänslan (Ovaskainen, 2016, 2 november)(Sisäministeriön julkaisu 8/2016).

Exempel 21:

Det finns medlemmar som har fördomar mot polisen, men genom att diskutera, få information och se polisen i arbete anser jag den utveckla tilliten till den finska polisen och grupp ett. Informationstillfällena är givande, eftersom samtidigt som grupp ett ger oss regler, visar polisen att de också bryr sig om oss. Grupp ett skyddar våra rättigheter, genom att lära oss dem. Egentligen skulle gruppen inte behöva göra något annat än att svara på våra frågor, eftersom det är väldigt viktigt och finns behov av det. Informant A

Under studien framkom uppfattningen om att det finns ett behov av kommunikation med polisen även om det inte är nöd, och att sådan kommunikation inverkat positivt på förhållandet till polisen. Det uppfattas framför allt finnas ett behov om att få svar på frågor, vilket informant A uttalar sig om i exempel 21 och informant B i exempel 22. Uppfattningen om behovet att få svar på frågor får stöd av *inrikesministeriets slutrapport om redogörelsen av ordningspolisens status*, där information om polisen anser öka förståelsen mot den. (Sisäministeriön julkaisut 57/2007).

I exempel 23 uttalar informant B vidare om betydelsen att få kommunicera med poliser då det inte är nöd, vilket alla informanter under studien ansåg vara viktigt, och förstärks av uttalandet i exempel 24. I exempel 24 uttalar informant D om uppfattningen hur kommunikationen medför en känsla hos samfunden att grupp ett bryr sig om dem, vilket framkom även i exempel 21. Exempelen 22–24 får stöd av *polisens strategi för förebyggande verksamhet för åren 2014–2018*, där det framkommer att kontakten med samhället bör förbättras för att människorna ska kunna vända sig mot polisen och känna sig trygga (Sisäministeriön julkaisut 2/2014).

Exempel 22:

Det har framkommit som en väldigt bra sak, att polisen har besökt samfundet och haft en frågestund för medlemmarna. Det finns behov av att få information och svar på frågor av polisen, som man inte kan gå och fråga genom officiella vägar. Informant B

Exempel 23:

Det att grupp ett besöker samfundet och kommunicerar med människorna även om det inte är nöd, har varit väldigt bra och det anses finnas behov av kommunikation som inte är så officiell. Då poliserna kommer till samfunden, slår sig ner och dricker kaffe, upplever människorna ribban att ställa frågor lägre, och de får möjligheten att diskutera om saker som de inte kunde gå och fråga genom officiella vägar. Det ger även en positiv upplevelse av polisen, då polisen vill kommunicera med människor även om det inte finns nöd, och människorna får bekanta sig med polisen via en annan kontext än brottsärenden. Informant B

Exempel 24:

Det att medlemmar från grupp ett besöker samfundet medför en känsla av att polisen bryr sig om oss och försöker hjälpa. Man får ett helt annat intryck av polisen i positiv bemärkelse, då man får träffa polisen även om det inte är någon nödsituation. informant D

Enligt studien uttrycker uppfattningarna att kommunikationen med samfundens medlemmar främjar känslan av samhörighet till samhället, vilket informant D uttalar i exempel 25. Uttalandet får stöd av *det nationella åtgärdsprogrammet för förebyggande av våldsamt radikaliserings och extremism*, där det uttrycks att polisen är en viktig aktör beträffande förebyggandet av våldsamt radikaliserings (Sisäministeriön julkaisut 15/2016).

Exempel 25:

Det är en bra sak att grupp ett kommunicerar med samfundet och ungdomarna, eftersom då känner de att de inte blir lämnade utanför samhället. Informant D

Det uppfattas att främjande av samhörighet är speciellt viktigt för unga, och ligger starkt i samfundens intresse. Informant A uttalar i exempel 26 om samhörighetens betydelse, vilket alla informanter framhävde under studien. Exempel 26 får stöd av forskaren Aalto, som uttrycker att en av faktorerna som påverkar trygghetskänslan är godkännande, vilket innebär att människan blir godkänd så som den är (Aalto, 2000).

Exempel 26:

Många unga har redan bott länge i Finland men de upplever sig inte vara finländare. Genom att tala med unga och bevisa att de betar sig som finländare, kan man hjälpa dem att få en känsla av att vara finländare och öka deras känsla av samhörighet. Ungdomarna kan bli arga ifall de inte känner samhörighet till någon grupp. Ifall vi inte håller reda på våra unga och säkrar att de blir godkända så som de är, finns risken att de spårar ut och blir medlemmar på internet till någon grupp i strävan att få känna samhörighet. Informant A

I exempel 26 uttalar sig informant A om behovet av diskussion för främjande av samhörighet, vilket uppfattningarna i studien uttrycker att grupp ett gör och detta framkommer i exempel 27. Diskussionens betydelse får även stöd av forskaren Aalto som anser att människans upplevelse att kunna uttrycka sig påverka den upplevda känslan av trygghet (Aalto, 2000).

Exempel 27:

Poliserna från grupp ett hjälper ungdomarna att främja känslan av samhörighet med samhället. Det är psykologiskt bra att polisen besöker samfundet, eftersom ungdomarna då ser att polisen inte är en dålig sak och de kommer och diskuterar med dem på samma sätt som med den övriga befolkningen. Informant A

6.2.2 Betydelsen av grupp etts närvaro vid tillställningar

Uppfattningarna i studien uttrycker att grupp ett ökar samfundens upplevda trygghetskänsla och tilliten till polisen genom att vara närvarade. Informanterna var enhetliga om uppfattningen som informant E uttalar sig om i exempel 28, och eftersom informanterna betonade betydelsen av grupp etts närvaro upprepade gånger, finns exemplen 29–31 med i resultatet för att förstärka uppfattningens betydelse.

Exempel 28:

För att förbättra den upplevda trygghetskänslan är det viktigaste att polisen är synlig och på plats. Informant E

Exempel 29:

Det att människorna i samfundet ser att poliser från grupp ett är på plats, gör att människorna känner sig tryggare. På fredagar besöker hundratals människor samfundet och vad som helst kan hända, men då människorna vet att denna specialgrupp som känner till samfundet är på plats blir trygghetskänslan bättre, vilket är bra. Informant B

Exempel 30:

Jag upplever att människorna tycker om och känner sig tryggare då de ser polisen på plats. Åtminstone har det inte kommit fram något negativt. Många medlemmar har sagt att det har varit bra då poliser varit på plats vid evenemang, och det främjar den upplevda trygghetskänslan då polisen kommer till dörröppningen och frågar om allt är bra. Informant E

Exempel 31:

Polisen har tryggt våra gäster som kommit utomlands för att hålla tal. Detta har påverkat den upplevda trygghetskänslan, då polisen funnits på plats och sett till att allt gått bra. Informant C

Enligt informant B:s uttalande i exempel 32, finns det ett behov av grupp etts närvaro under evenemang, och situationer då grupp etts närvaro speciellt främjar den upplevda trygghetskänslan framkommer i exempel 30. Exempel 32 framhäver även den entydiga uppfattningen bland informanterna om att grupp etts närvaro inte ställer till med problem inom samfundet, då gruppen upplevs trygga samfundet

Exempel 32:

Det har inte upplevts vara ett problem att polisen är på plats. Tvärtom hoppas jag att poliserna från grupp ett kunde vara mera med i vår verksamhet och delta i våra evenemang med att bara infinna sig på plats. Informant B

Informanterna i studien lyfte fram uppfattningen om att tryggande åtgärder av grupp ett inverkar på samfundens tillit till polisen. Detta uttalar informant C i exempel 33, vilket får stöd av strategin för närpolisverksamheten, där det uttrycks att den förebyggande verksamheten har en stor betydelse gällande hur samhället litar på polisen (Lampikoski, 2007)

Exempel 33:

Det har inverkat positivt på tilliten till polisen då polisen varit och tryggt vår säkerhet. Då förstod man att polisen är på plats för att trygga oss, när man tidigare inbillat sig att polisen kommer för att de spårar efter brott och brottslingar från samfundet. Efter polisens visit har deras agenda blivit klarare. Informant C

Sammanfattningsvis anses polisens närvaro som en av de viktigaste åtgärderna för att trygga säkerheten, vilket även framhävs i den första *strategin för närpolisverksamhet* som publicerades 2007, och som stöder exemplen 28–33. I strategin uttrycks att polisen ska finnas där var medborgarna är, vilket innebär att man bör följa med den förändrade verksamhetsmiljön och ta medborgarnas jämställdhet i beaktande. (Lampikoski, 2007.)

6.2.3 Betydelsen av rådgivning i säkerhetsrelaterade aspekter

Uppfattningarna i studien uttrycker att grupp ett ger råd om säkerhetsrelaterade aspekter, vilket upplevs öka känslan av att polisen bryr sig om samfundet

Exempel 34:

Poliserna från grupp ett har gett oss råd om hur vi kan förbättra säkerheten i våra utrymmen. De har berättat om vad vi kunde ta i beaktande vid stora tillfällen och möten, och hur vi kan gå till väga ifall vi vill förbättra säkerheten med övervakningskameror och tillgång till datorer till exempel. Det är bra att poliserna berättar för oss vad vi bör ta i beaktande inför större sammankomster. Informant B

Exempel 35:

Det känns som om grupp ett verkligen bryr sig om oss, då de informerar oss om aktuella saker. Grupp ett informerar oss om olika kurser som ordnas bland annat angående hatbrott och radikaliserings, vilka vi kunde ha nytta av. Dessutom informerar de om olika demonstrationer, vilket de kanske dels gör för att hindra oss att bli provocerade. Informant E

Informant B uttalar sig i exempel 34 om att rådgivningen går ut på att gruppen berättar om åtgärder som kunde förbättra säkerheten i lokalerna, och i exempel 35 uttalar sig informant E om att gruppen främjar säkerheten genom att informera om aktuella händelser. Exemplen 34–35 får stöd av kommissarie Teemu Metsäpelto uttalande om att den upplevda trygghetskänslan kan förbättras genom att ingripa i fenomen som kan påverka samfundet och förbättra deras säkerhet på alla sätt. (Metsäpelto, 2016).

6.2.4 Betydelsen att rekrytera samfundens medlemmar till polisen

I studien uttrycker informanterna sådana uppfattningar som är enhetliga med uttalanden i exempel 36 och 37, där det anses finnas ett behov av att få medlemmar från muslimska samfund rekryterade till polisen, eftersom det skulle förbättra samfundens upplevda trygghetskänsla, öka tilliten till polisen och främja känslan av samhörighet med samhället.

Exempel 36:

För att förbättra den upplevda trygghetskänslan anser jag det vara viktigast att få medlemmar från samfunden rekryterade till polisen, vilket poliserna från grupp ett har försökt göra. Då människor ser att en av oss är med i polisen, kan tillförlitligheten mot polisen öka märkvärdigt. Även om man nu redan upplever att polisen är på vår sida, kan vissa medlemmar förstå saken bättre då de konkret ser att en av oss är med.
Informant E

Exempel 37:

Det är viktigt att försöka få medlemmarna i samfunden förstå att även de kan bli poliser, eftersom det skulle främja känslan att de hör till samhället. Polisen skall motsvara befolkningen, eftersom då kan man förstå varandra bättre. Polisen kan inte bestå endast av vita män, och då man skulle se att en av oss är polis kunde det inverka på tilliten till polisen och skapa gemenskap på ett annat sätt. Jag tror att grupp etts besök till samfundet och den interaktion medlemmarna får med polisycket genom detta, kan uppmuntra och väcka intresset för att bli polis. Informant A

Uppfattningen om grupp etts försök att rekrytera medlemmar från samfunden får stöd av överkommissarie Juha Hakola (2014, 17 november), som uttalar i en artikel i YLE- nyheter, att en brist på språkkunskaper framkallar ett behov om poliser med utländskt bakgrund till Finland.

6.2.5 Betydelsen av gemensamma projekt

Uppfattningarna i studien uttrycker att gemensamma projekt med grupp ett har en inverkan på samfunden. I exempel 38 uttalar sig informant E om hur gemensamma projekt med grupp ett närmast relationen mellan gruppen och samfundet, och i exempel 39 uttalar sig informant B om varför det uppfattas vara bra om gemensamma projekt med grupp ett skulle inledas. Exempelen 38–39 stöder forskare Mikko Aaltos uttryck om hur viljan att nå samma mål leder till bundenhet, vilket är en av de faktorerna som behövs för att kunna bygga upp trygghetskänsla (Aalto, 2000).

Exempel 38:

Vi har haft gemensamma projekt med grupp ett, och en gemensam utbildningsresa har närmast oss då vi fick lära oss att känna varandra bättre med ett gemensamt syfte.
Informant E

Exempel 39:

Det skulle vara bra ifall vi skulle ha mera samarbete med polisen i form av något gemensamt projekt. För tillfället går samarbetet ut på att vi tar kontakt med grupp ettan, eller så tar grupp ett kontakt med oss. Gemensamma projekt har ansetts vara fungerande, då vi genom dem närmat oss med andra myndigheter inom Helsingfors stad. Ett gemensamt projekt med grupp ett kunde vara frågan om hur man kunde bygga upp förtroende med nya invandrare. Informant B

Som i exempel 39 uttrycker sig uppfattningarna i studien om att man med gemensamma projekt syftar på projekt, där man kunde använda den kunskap som samfunden har om islam till godo. Alla informanterna var av den åsikten att det finns ett behov av kunskap bland poliserna om islam, vilket informant D uttalar sig om i exempel 40. *Polisens strategi för förebyggande verksamhet får åren 2014–2018* stöder exempel 40, eftersom där framkommer kravet att polisen bör känna sin verksamhetsmiljö, och skapa förtroendefulla relationer med partners för att få information och tillsammans lösa problem med dem (Sisäministeriön julkaisut 2/2014).

Exempel 40:

Ifall polisen har för lite information om den muslimska religionen, anser jag att det skulle vara bra ifall de kunde fråga oss om information. Det är bättre att ta reda på och fråga ifall religionen förklarar vissa gärningar, istället för att göra egna antaganden. Det finns för mycket fel information som förklaras med religionen. Informant D

6.2.6 Betydelsen av kontaktpersonerna från grupp ett

Något som kunde stärka tilliten till polisen hos medlemmarna i samfunden är att grupp ett behöll en och samma kontaktperson som agerar öppet och respekterar den muslimska kulturen. Det uppfattas att det är lättare att ta kontakt till en person från grupp ett som är bekant från förut, och medlemmarna i samfunden känner sig mer bekväma då en bekant person från grupp ett är på plats.

Informant B uttalar sig i exempel 41 om betydelsen att kontaktpersonen är den samma, vilket även informant C uttalar sig om i exempel 42 i samband med uppfattningen om hur grupp etts sätt att presentera en ny polis i gruppen inverkat på samfunden. Exempelen 41 och 42 stöds av *strategin för polisens förebyggande arbete för åren 2014–2018*, där det lyfts fram att polisen bör känna sin verksamhetsmiljö (Sisäministeriön julkaisut 2/2014).

Exempel 41:

Det är bra då samma personer från gruppen besöker samfundet, eftersom det tar sin tid att bygga upp tillit till personen. Det är även enklare för alla, då polisen som besöker oss vet hur samfundet fungerar och han vet vad han skall göra. Jag har även lagt märke till att personer i samfundet som mött samma polis redan ett år tidigare, inte längre är rädd för honom på samma sätt och vågar närma sig polisen. Informant B

Exempel 42:

Det är bra ifall polisen som besöker samfundet alltid är densamma. Ifall personalen i gruppen har bytts ut, har den kända polisen varit tillsammans med den nya polisen och hälsat på oss. Detta har varit bra, eftersom då får samfundet bekanta sig med den nya polisen och polisen får bekanta sig med samfundet, i närvaro av en polis som de är vana att samarbeta med. Informant C

Det uppfattas att tilliten till polisen i grupp ett ökar, då han besöker samfundet öppet i polisuniform och kommer på förväg överens med samfundet om visiten I exempel 43 uttalar sig informant B om öppenheten.

Exempel 43:

Det är bra då polisen besöker oss med tjänsteuniformen på sig, eftersom det tyder på öppenhet och bygger på tilliten till polisen. Ifall det i ett senare skede skulle komma fram att polisen har varit på plats civilklädd men att någon har satt en kamera eller mikrofon på honom, skulle detta rubba tilliten och tankar om spionage och osäkerhet kunde bildas. Informant B

Enligt studierna uppfattade alla informanter förutom informant C, att polisen tillsammans med samfunden kommer överens om en tidpunkt för besöken. I exempel 44 uttalar sig informant C om besöken man inte kommit överens om, vilket uppfattas påverka negativt på tilliten till grupp ett.

Exempel 44:

En sak som har väckt tankar om bluff, är att polisen ofta har kommit på plats utan att meddela om det på förhand. Detta är något som man kunde ändra på i fortsättningen, eller jag vet inte ifall de kanske har försökt ta kontakt på förväg men inte fått det. Vid dörren till samfundet har polisen alltid ändå frågat lov ifall de får stiga in, varför jag inte tror att de skulle komma in med tvång. Jag vet inte varför polisen inte meddelar om ankomsten på förväg, men det uppfattas som om polisen kanske samtidigt försöker kartlägga vad vi håller på med, då vi inte har haft tid att förbereda oss för deras ankomst. Informant C

I exempel 45 uttalar sig informant E om hur grupp ett kan främja tilliten genom att respektera den muslimska kulturen, vilket får stöd av strategin för närpolisverksamheten där det uttrycks att polisen bör sköta om sina uppgifter på ett medborgarnära, effektivt och högklassigt sätt (Lampikoski, 2007).

Exempel 45:

Tilliten byggs upp med tiden, men den förstärks då polisen bemöter samfunden med respekt. Polisen bör vara saklig, artig och professionell, och han bör respektera muslimska kulturen och ta de praktiska arrangemangen i beaktande som kulturen medför. Med praktiska arrangemang menas till exempel att skorna tas bort, och man tvingar inte en muslim att skaka hand. Informant E

7 SAMMANFATTNING AV RESULTATET OCH SLUTSATSER AV UNDERSÖKNINGEN

I detta kapitel kommer jag att klargöra mina slutsatser av undersökningen och sammanfatta resultatet, med att ta stöd av den teori som presenterats tidigare i arbetet, och den uppgift som grupp ett har. I resultatet har jag redogjort för de kategorier som jag fått fram från de muslimska samfundens uppfattningar om grupp etts verksamhet, för att kunna besvara forskningsfrågorna och nå syftet för detta arbete.

Beträffande den första forskningsfrågan om hur muslimska samfund i Helsingfors upplever samarbetet med grupp ett, kan man generellt dra den slutsatsen att uppfattningen om grupp etts verksamhet är enhetlig med grupp etts verkliga uppgift. Enligt informanterna i studien uppfattar muslimska samfund att grupp etts syfte med samarbetet är att trygga samfundens säkerhet samt förebygga brott och radikaliserings. Uppfattningen stämmer överens med grupp etts verkliga uppgift, eftersom grupp ett strävar efter att lösa sådana säkerhetsproblem som samfunden upplever eller förorsakar, och öka samfundens upplevda trygghetskänsla. Dessutom har grupp ett som specialuppgift att förebygga våldsam extremism. (Metsäpelto, 2016)

Informanternas uttalanden tyder på att muslimska samfund uppfattar att grupp ett sköter om de tryggande åtgärderna för samfunden, medan de tillsammans försöker observera brottsliga och radikaliserade symptom för att kunna ingripa på ett förebyggande sätt. Hänvisat till denna uppfattning följs *strategin för polisens förebyggande verksamhet för åren 2014–2018*, eftersom där påpekas att polisen bör lägga märke till symptom på radikaliserings och brott, och tillsammans med myndigheter, kommunen och samfund behandla dem på ett förebyggande sätt (Sisäministeriön julkaisut 2/2014).

Utgående från informanternas uttalanden om uppfattningarna, kan man dra den slutsatsen att muslimska samfund är en bra kanal för samarbete mellan grupp ett och muslimer. Enligt informanterna fungerar samfunden mer som sociala centrum än moskéer, och därför uppfattas samarbete med olika aktörer och myndigheter vara normalt. Att samfund beskrivs som sociala centrum förstärks av teorin om muslimska samfund i Finland, där det lyfts upp att samfunden i huvudsak ordnar bönestunder i samfundens bönerum, men det är vanligt att samfunden även erbjuder stöd och andra tjänster, som t.ex. kultur- och fritidsaktiviteter, språklektioner och föreläsningar (Uskonnot Suomessa-hanke, 2015). Enligt informanterna upplever muslimerna det lättare att ta kontakt med myndigheter som kommer till samfunden, varför samarbete med grupp ett anses fungera bra då de besöker samfunden. Detta stöder även verksamhetsplanen för grupp ett, där det framkommer att ribban att ta kontakt med polisen ska vara låg och det ska vara enkelt att göra det (Metsäpelto, 2016).

Inställningen till samarbetet med grupp ett anses enligt majoriteten av informanterna vara bra inom samfunden, även om det finns varierade åsikter på personlig nivå. Enligt informanterna är inställningen bättre då medlemmarna i samfunden är medvetna om att gruppen samarbetar för att trygga samfundens säkerhet, och att personerna är medvetna om

att grupp ett inte anser samfunden representera någon extremt radikaliserad grupp. Däremot uppfattas medlemmarnas personliga bakgrund och tidigare erfarenheter med polisen påverka negativt inställningen till samarbetet, vilket även kommer fram i teorin då majoriteten av muslimerna i Finland enligt Sakaranaho (2008) består av invandrare. Ovaskainen (2016) uttrycker också att alla invandrare inte har en likadan tillit till myndigheterna som den finska befolkningen har. Informanterna uttryckte uppfattningen om att imamen och styrelsen förhåller sig positivt till samarbetet med grupp ett och anser samarbetet viktigt, vilket anses vara huvudsaken då styrelsen och framför allt imamen har ett starkt inflytande på medlemmarna. Imamens inflytande kommer enligt Leskinen och Rissanen (2013) från den islamiska tron, där man ser upp till imamen, eftersom han har omfattande kunskap om koranen och leder bönestunderna.

Enligt Aalto (2000) påverkas den upplevda trygghetskänslan av faktorer som tillit, godkännande, bundenhet och givande av stöd. Beträffande de andra forskningsfrågorna om hurdan inverkan grupp etts verksamhet har på de muslimska samfunderna, och hurdan uppfattning de har om grupp etts inverkan på deras upplevda trygghetskänsla, kan man generellt dra den slutsatsen att grupp ett inverkar med sin verksamhet på alla dessa nämnda faktorer.

Uppfattningarna i studien uttrycker att kommunikationen med samfundens medlemmar inverkar på samfundet i många olika bemärkelser, och kan därför anses ha en stor betydelse med tanke på grupp etts uppgift. Enligt informanterna går kommunikationen ut på att grupp ett har olika informationstillfällen för samfundens medlemmar, gruppen deltar i olika evenemang, och besöker samfundet för att diskutera fritt med medlemmarna. Uppfattningarna uttrycker att grupp ett främjar tilliten till polisen och den upplevda trygghetskänslan med att berätta om sin verksamhet, och genom att ge allmän information om finska samhället. Enligt informanternas uttalanden uppfattas grupp etts kommunikation med samfundet även inverka på de fördomar som medlemmarna har mot polisen, och medlemmarna får en känsla att polisen bryr sig om dem. Uppfattningarna om kommunikationens inverkan stöder grupp etts verksamhetsplan, som enligt Metsäpelto (2016) strävar efter förtroliga förhållanden mellan polisen och befolkningsgrupper. Uppfattningarna uppfyller även regeringens rapport om inre säkerhet, där det anses att myndigheterna genom kommunikation bör påverka uppfattningen om finska myndigheter, eftersom tillit är en faktor som bildar grunden till den upplevda trygghetskänslan (Sisäministeriön julkaisu 8/2016). Alla informanter uttryckte även att det finns en efterfrågan på kommunikation med grupp ett, eftersom det uppfattas finnas ett behov av tillfällen då medlemmarna får ställa frågor och vara i kontakt med polisen då det inte är en nödsituation, vilket är i enlighet med strategin för förebyggande verksamhet där det framkommer att polisen bör förbättra kontakten med samhället (Sisäministeriön julkaisu 2/2014).

Enligt uppfattningarna i studien, anser samfundet att grupp ett främjar medlemmarnas känsla av samhörighet med samhället, genom att kommunicera med medlemmarna genom diskussioner och försök att rekrytera dem till polisen. Informanterna framhävde att samhörighet med samhället är något som samfundet anser viktigt och bör främjas framförallt bland unga för att bekämpa radikalisering, vilket även hör till grupp etts uppgift (Metsäpelto, 2016). Känslan av samhörighet är också viktig beträffande den upplevda

trygghetskänslan, eftersom samhörighet ingår i faktorn *godkännande*, som går ut på att man blir godkänd så som man är (Aalto, 2000). Aalto (2000) beskriver också att känslan att få uttrycka sig själv påverkar trygghetskänslan, vilket grupp ett uppfattas förverkliga genom diskussioner med medlemmarna i samfunden.

Informanterna uttryckte att grupp ett ger råd om säkerhetsrelaterade aspekter, vilket uppfattas medföra en känsla av att gruppen bryr sig om samfunden och är i enlighet med verksamhetsplanen för grupp ett, eftersom det hör till gruppens uppgift att lösa säkerhetsrelaterade problem för samfunden (Metsäpelto, 2016). Enligt Metsäpelto (2016) bör gruppen även ingripa i fenomen som kan påverka samfundens säkerhet på alla sätt, för att förbättra den upplevda trygghetskänslan. Detta stöder informanternas uttryck om att grupp ett har varit närvarande under samfundens tillställningar, vilket uppfattas vara en av de viktigaste åtgärderna för att trygga säkerheten. Informanterna framhävde även uppfattningen om att grupp ett närvaro i tryggande syfte främjat tilliten till dem, vilket för stöd av Lampiniemi (2007) som uttrycker att förebyggande verksamhet har en stor betydelse gällande hur samhället litar på polisen, och att polisen bör finnas där som medborgarna är och följa den förändrade verksamhetsmiljön.

Bundenhet är en av faktorerna som påverkar den upplevda trygghetskänslan och innebär en vilja att nå samma mål (Aalto, 2000). Enligt informanterna uppfattas det finnas en vilja bland samfunden att samarbeta med gemensamma projekt med grupp ett, främst för att utveckla polisens kunskande om den islamska kulturen. Sådana projekt skulle sträva mot ett gemensamt mål, eftersom det finns ett krav på att polisen bör känna sin verksamhetsmiljö och skapa förtroendefulla relationer för att få information (Sisäministeriön julkaisut 2/2014). Relationen mellan grupp ett och samfunden uppfattas även bli bättre i och med projekten, eftersom informanter som hade erfarenhet av gemensamma projekt hade upplevt det så.

I studien framkom även uppfattningar som tyder på att personerna som samfunden är i kontakt med från grupp ett, anser ha en väsentlig betydelse på samfundens tillit till grupp ett. Enligt uppfattningarna förstärks tilliten om kontaktpersonen alltid är den samma, personen agerar öppet och respekterar den muslimska kulturen. Detta följer strategin för närpolisverksamheten, där det uttrycks att polisen bör sköta sina uppgifter medborgarnära, effektivt och på ett högklassigt sätt (Lampikoski, 2007).

8 SAMMANFATTNING OCH DISKUSSION

Syftet med arbetet var att undersöka hur muslimska samfund i Helsingfors uppfattar den verksamhet som bedrivs av grupp ett, vilket jag gjort genom att tillämpa fenomenografien. Jag har samlat in material genom temaintervjuer med personer som kan tala för ett muslimskt samfund som bedriver verksamhet i Helsingfors. Det insamlade materialet har jag sedan analyserat genom en växelverkan med teori om polisens förebyggande verksamhet och muslimska samfund, vilket har lett till arbetets resultat.

Idén till detta slutarbete härstammar från mitt personliga intresse för polisens förebyggande verksamhet samt mina tankar om en förändrad kultur i Finland och dess inverkan på polisverksamheten. Intresset för ämnet fick mig att ta kontakt med enheten för förebyggande verksamhet i Helsingfors polisinrättning, vilket ledde till ett möte med enhetens överkommisarie Jari Taponen och kommissarie Teemu Metsäpelto. Mötet var givande, och vi diskuterade bl.a. bristen på mätande av förebyggande verksamhetens effekt och problematiken kring det. Mötet resulterade till att Taponen och Metsäpelto gav mig förslaget att undersöka hur muslimska samfund uppfattar den verksamhet som bedrivs av grupp ett, vilket blev syftet för detta arbete.

Eftersom arbetet gick ut på att ta reda på uppfattningar, ansåg jag det självklart att göra en fenomenografisk undersökning, som inleddes med att jag läste mig in på teorin. Jag valde sedan att samla in material genom temaintervjuer med förespråkare för muslimska samfund i Helsingfors, för att kunna gå djupt in i ämnet. Valet att personligen intervju personer som tala för ett muslimskt samfund var lyckat, vilket intervjuerna förstärkte då styrelsens och imamens betydelse för samfunden lyftes fram. Den personliga kontakten främjade den ömsesidiga förståelsen, då man genom upprepningar, kroppsspråk och gester kunde hjälpa till ifall bristen på språkkunskaper ställde till med problem. Jag anser att språkkunskaperna oberoende var tillräckligt bra för att kunna utföra en intervju utan en tolk. Den personliga kontakten var även givande, eftersom diskussionerna utanför intervjuerna var intressanta och bemötandet utvidgade min förståelsehorisont på många olika sätt.

Den tidigare nämnda bristen på språkkunskaper, min egen och informanternas individuella förståelsehorisont, samt frågan om hur uttrycken under undersökningen blev förstådda, anser jag ha kunnat inverka på resultatets pålitlighet. Resultatets pålitlighet kan även diskuteras, eftersom jag anser att informanternas uttryck om uppfattningarna inte alltid följde arbetets avgränsning. Det var svårt att urskilja när informanterna uttalade sig generellt om finska polisen, och när det var frågan om grupp etts verksamhet. Dessutom upplevde jag att informanterna i viss mån uttryckte sin egen eller styrelsens uppfattning, istället för att tala för hela samfundet, vilket väcker tanken om andra alternativ för informationsinsamling. Ifall undersökningen skulle göras om, kunde man som tillägg samla in material också direkt av medlemmarna i samfunden t.ex. i form av enkäter, för att kunna få ett pålitligare resultat. På grund av resursbrist gjorde jag inte detta i denna undersökning, och dessutom skulle arbetet ha blivit omfattande för att vara ett examensarbete på yrkeshögskolenivå. Däremot anser jag att detta är en undersökning som man kunde bygga vidare på senare med en enkätundersökning, eller använda som jämförbar data i senare studier.

Resultatet i undersökningen blev omfattande. Som helhet verkar det som om de muslimska samfundens uppfattning om grupp etts verksamhet är överens med gruppens verkliga uppgift, och det anses finnas ett behov av samarbetet med gruppen. I studien framkom att inställningen till grupp ett påverkas positivt, då samfunden upplever att grupp ett främjar muslimska samfundens känsla av samhörighet, ger uppmärksamhet åt unga personer, och tryggar samfundens säkerhet. Generellt uppfattas det viktigt att grupp ett förstår att samfunden inte tillhör någon extremt radikaliserad grupp, och att de tillsammans försöker kämpa mot sådana symptom. Utgående från uppfattningarna påverkas samfunden mest av

den kommunikation som grupp ett har med samfundens medlemmar, och gruppens närvaro vid tillfällen.

Jag bedömer att jag lyckades nå arbetets syfte, med att få reda på hur muslimska samfund i Helsingfors upplever samarbetet med grupp ett, och hurdan inverkan grupp ett har på samfunden och på den upplevda trygghetskänslan. Studien belyste vilka konkreta gärningar grupp ett gör för att kunna påverka samfunden inom ramarna för sina egna målsättningar. I studien framkom även uppfattningar om hur samarbetet kunde utvecklas genom gemensamma projekt, och hur kontaktpersonen från grupp ett genom sitt beteende kan påverka samfundens tillit till gruppen. Som helhet anser jag att undersökningen ger goda redskap för grupp ett, då de reflekterar kring hur de lyckats nå sina mål, och för att kunna utveckla sin verksamhet och samarbetet med muslimska samfund. Jag upplever även att undersökningen var ett bra tillfälle för informanterna att få uttrycka sina åsikter om grupp ett och finska polisen generellt.

Efter undersökningen håller jag fortfarande med om att det är utmanande att mäta effekten på förebyggande verksamhet, och att den inte går att mäta direkt i siffror. Jag anser ändå att undersökningar i stil med denna bör göras, eftersom den ger väsentlig information om hur den förebyggande verksamheten kan utvecklas, och ger bevis på hur viktig den är.

REFERENSER

- Aalto, M.(2000). *Ryppäästä ryhmäksi*
Tammerfors: My Generation Oy
- Ahonen, S.,Saari,S.,Syrjälä,L., & Syrjäläinen Eija. (1994). *Laadullisen tutkimuksen työtapoja*. Helsingfors: Kirjayhtymä OY.
- Anita Saaranen-Kauppinen & Anna Puusniekka. 2006. *KvaliMOTV - menetelmäopetuksen tietovaranto* [pdf-verkojulkaisu]. Tammerfors: Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto.
Tillgänglig:http://www.fsd.uta.fi/fi/julkaisut/motv_pdf/kvalimotv.html
- Brå.(2015). *Rapporter om polisen*. Hämtad 12.3.2017, från
<https://www.bra.se/bra/publikationer/rapporter-om-polisen.html#>
- Creuz, K. Juntunen, M.(2015,5 juni). Radikalisoitumista on pyrittävä ehkäisemään – mutta miten? *Haaste*. Hämtad 15.2.2017, från
<http://www.haaste.om.fi/fi/index/lehtiarkisto/haaste22015/radikalisoitumistaonpyrittavaehkaisemaan-muttamiten.html>
- De Vries,R. (2016, 2 augusti).Islam. *So-rummet*. Hämtad 24.2.2017, från
<http://www.so-rummet.se/kategorier/religion/islam#>
- Fellman, I.(2010, 26 maj). Muslimer I Finland. *Yle Arkivet*. Hämtad 16.2.2017, från
<https://svenska.yle.fi/artikel/2010/05/26/muslimer-i-finland>
- Finlex. *Religionsfrihetslag*. Finlex.2003:453. Hämtad 14.2.2017, från
<http://www.finlex.fi/sv/laki/ajantasa/2003/20030453#L2>
- Forskningsetiska delegationen.(2014). *God vetenskaplig praxis*. Hämtad 4.2.2017,
från <http://www.tenk.fi/sv/god-vetenskaplig-praxis-anvisningar/god-vetenskaplig-praxis>
- Forskningsetiska delegationen.(2014).. *Etikprövning inom humanvetenskaperna*. Hämtad
4.2.2017, från <http://www.tenk.fi/sv/etikpr%C3%B6vning-inom-humanvetenskaperna>
- Forskningsetiska delegationen.(2014). *Etiska principer*. Hämtad 4.2.2017,
från <http://www.tenk.fi/sv/etikpr%C3%B6vning-inom-humanvetenskaperna/etiska-principer>
- Helsingfors universitet.(2017). *Forskningsetik*. Hämtad 4.2.2017,
från <https://www.helsinki.fi/sv/forskning/forskningsetik>
- Hallituksen julkaisusarja 10/2015. *Ratkaisujen Suomi – Pääministeri Juha Sipilän hallituksen strateginen ohjelma*. Tillgänglig: <http://valtioneuvosto.fi/sipilan-hallitus/hallitusohjelma>
- Hallituksen julkaisusarja 1/2011. *Pääministeri Jyrki Kataisen hallituksen ohjelma*.
Tillgänglig: <http://vnk.fi/julkaisu?pubid=3604>
- Heinonen. J (personlig kommunikation, 21 november, 2016)

Hämeen-Anttila, J.(2004). *Islamin käsikirja*.
Helsingfors: Kustannusosakeyhtiö Otava

Juntunen, M., Martikainen, T., & Sakaranaho, T.(2008). *Islam Suomessa- muslimit arjessa, mediassa ja yhteiskunnassa*. Helsingfors: Suomalaisen kirjallisuuden seura.

Jyväskylän yliopisto.(2015). *Hermeneutiikka*. Hämtad 31.1.2017, från
<https://koppa.jyu.fi/avoimet/hum/menetelmapolkuja/menetelmapolku/tieteenfilosofiset-suuntaukset/hermeneutiikka>

Kroksmark, T. (2007). Fenomenografisk didaktik: En didaktisk möjlighet.
Didaktisk Tidskrift, 17(2–3), 4–34.

Lampikoski, M.(2007). *Lähipoliisistrategian esittely*. Hämtad 20.9.2016, från
www.rikksentorjunta.fi/material/attachments/.../Lahipoliisistrategian_esittely.ppt.

Lamppu, E.(2016, 19 oktober). Forskare: Radikalisering tabu bland muslimer. *Yle Nyheter*.
Hämtad 16.2.2017, från
<https://svenska.yle.fi/artikel/2016/10/19/forskare-radikalisering-tabu-bland-muslimer>

Leskinen, K. Rissanen, J. (2013, 25 oktober). Missä on lähin moskeija?. *Yle Uutiset*.
Hämtad 16.2.2017, från
<http://yle.fi/uutiset/3-6894048>

Lehtinen, I.(2013, 10 juli). Jäsenmäärä Suomessa ja maailmalla. *Opetushallitus*. Hämtad
16.2.2017, från
http://www.edu.fi/perusopetus/uskonto_ja_elamankatsomustieto/uskontonetti/uskonnot_pa_hkinankuoressa/islam/jasenmaara_suomessa_ja_maailmalla

Lindqvist, A. (2012, 12 oktober). Integrationspolisens syns och skapar förtroende. Hämtad
12.3.2017, från
<https://polisen.se/Arkiv/Nyhetsarkiv/Vastra-Gotaland/Integrationspolisens---syns-och-skapar-fortroende/>

Mäiche, A. (2013). *Muslimi potilaana ja asiakkaana Suomessa*.
Helsingfors: Into Kustannus Oy

Metsäpelto, Teemu 2016: Kommissarie, Helsingfors polisinrättning, alarm- och
övervakningsenhet, förebyggande verksamhet. Intervju 18.5.2016

Moilanen, K.(2015, 14 februari). Suomen ainoa minareetillinen moskeija on Järvenpäässä, ja se kuuluu tataareille. *Helsingin Sanomat*. Hämtad 17.2.2017, från
<http://www.hs.fi/kaupunki/art-2000002800867.html>

Ovaskainen, T. (2016, 2 november). Maahanmuuttovirasto: Monikulttuuristuminen muuttaa Suomen yhteiskuntaa – poliisille vaaroja hälytystehtävissä. *Uusi Suomi*. Hämtad

2016-12-10, från <https://www.uusisuomi.fi/kotimaa/207507-maahanmuuttovirasto-sanoo-suoraan-monikulttuuristuminen-muuttaa-suomen-yhteiskuntaa>

Patent- och registerstyrelsen.(2017). *Lukumäärät yhdistysrekisterissä ja uskonnollisten yhdyskuntien rekisterissä*. Hämtad 14.2.2017, från <https://www.prh.fi/fi/yhdistysrekisteri/yhdistysrekisterintilastoja/lukumaaratyhdistysrekisterissauskonnollistenyhdyskuntienrekisterissa.html>

Patent- och registerstyrelsen.(2016). *Registret över religionssamfund*. Hämtad 14.2.2017, från https://www.prh.fi/sv/yhdistysrekisteri/uskonnolliset_yhdyskunnat.html

Pietarinen, E. Salminen, R.(2015, 28 oktober). Shii-moskeija: Samat palvelut miehille ja naisille. *Yle Uutiset*. Hämtad 17.2.2017, från <http://yle.fi/uutiset/3-8375039>

Pirskanen, A.(2014, 17 November). Maahanmuuttajataustaisista poliiseista huutava pula. *YLE-Uutiset*. Hämtad 3.5.2017, från <http://yle.fi/uutiset/3-7632844>

Poliisihallituksen julkaisusarja.(2010). *Lähipoliisitoiminnan strategia. Lähipoliisitoiminnan ja turvallisuusyhteistyön kehittämisen strategiset linjaukset ja tavoitteet 2010*. Tillgänglig: <https://www.poliisi.fi/jarjestys/lahipoliisistrategia>

Polisen. (2016). *Brottsförebyggande arbete*. Hämtad 12.3.2017,från <https://polisen.se/Om-polisen/Sa-arbetar-Polisen/Brottsforebyggande-arbete/>

Polisen.(2016). *Polisens förebyggande verksamhet*. Hämtad 20.9.2016, från https://www.poliisi.fi/brott/polisens_forebyggande_verksamhet.

Religionsfröknarna.(2016). *Islam*. Hämtad 25.2.2017, från http://religionsfroknarna.se/?page_id=18

Riitta Rissanen. 2006. Fenomenografia. Kap 5.1. från Anita Saaranen-Kauppinen & Anna Puusniekka. 2006. *KvalimOTV - Menetelmäopetuksen tietovaranto* [pdf-verkkojulkaisu]. Tammerfors: Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto. Tillgänglig: http://www.fsd.uta.fi/fi/julkaisut/motv_pdf/kvalimotv.html

Rytty,C.(2016, 23 oktober). Islams grunder. *So-rummet*. Hämtad 24.2.2017, från <http://www.so-rummet.se/kategorier/religion/islam/islams-grunder#>

Sisäministeriön julkaisut 44/2004. *Arjen turvaa -sisäisen turvallisuuden ohjelma*. Helsingfors, Inrikesministeriet. Tillgänglig: <http://docplayer.fi/6896633-Arjen-turvaa-sisaisen-turvallisuuden-ohjelma-valtioneuvoston-yleisistunto-23-9-2004-sisainen-turvallisuus.html>

Sisäministeriön julkaisut 57/2007. *Järjestyspoliisitoiminnan tilan selvityshanke. Loppuraportti*. Helsingfors: Inrikesministeriet. Tillgänglig:

<http://docplayer.fi/4447836-Jarjestyspoliisitoiminnan-tilan-selvityshanke-loppuraportti.html>

Sisäministeriön julkaisut 2/2014. *Poliisin ennalta estävän toiminnan strategia vuosille 2014 - 2018 Helsingfors*: Inrikesministeriet. Tillgänglig:

<http://www.intermin.fi/julkaisu/022014>

Sisäministeriön julkaisut 15/2016. *Kansallinen väkivaltaisen radikalisoitumisen ja ekstremismin ennalta ehkäisyn toimenpideohjelma*. Helsingfors: Inrikesministeriet.

Tillgänglig:

<http://intermin.fi/poliisiasiat/vakivaltainen-radikalisoituminen>

Sisäministeriön julkaisut 27/2016. *Poliisibarometri 2016 -kansalaisten käsitykset poliisin toiminnasta ja sisäisen turvallisuuden tilasta*. Helsingfors: Inrikesministeriet. Tillgänglig:

<http://www.intermin.fi/julkaisu/272016>

Sisäministeriön julkaisut 8/2016. *Valtioneuvoston selonteko sisäisestä turvallisuudesta*. Helsingfors: Inrikesministeriet. Tillgänglig:

<https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/handle/10024/74957>

Sisäministeriön julkaisut 23/2016. *Väkivaltaisen extremismien tilannekatsaus 1/2016*. Helsingfors: Inrikesministeriet. Tillgänglig:

<https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/handle/10024/75390>

Suomen Islamilainen Yhdyskunta.(2016). *Suomen Islamilainen Yhdyskunta*. Hämtad 17.2.2017, från

<http://www.rabita.fi/>

Sundström, K.(2014, 14 april). Uskonnollisten yhdyskuntien jäsenmäärät 31.12.2013. *Pääkaupunkiseudun ateistit ry*. Hämtad 17.2.2017,från

<http://www.ateistit.fi/uutiset/uuti140414.html>

Tietoarkisto.(2010). *European Social Survey 2010*. Hämtad 4.10.2016, från

<https://services.fsd.uta.fi/catalogue/FSD2682>

Tietoarkisto.(2010). *European Social Survey*. Hämtad 4.10.2016, från

<http://www.fsd.uta.fi/fi/aineistot/kvdata/ess.html>

Tilastokeskus. (2012). Väestörakenne *Liitetaulukko 8. Väestö uskonnollisen yhdyskunnan mukaan 2003–2011*. Hämtad 16.2.2017, från

http://www.stat.fi/til/vaerak/2011/01/vaerak_2011_01_2012-11-30_tau_008_fi.html

Uppslagsverket Finland.(2017). *Muslimier*. Hämtad 16.2.2017, från

<http://www.uppslagsverket.fi/sv/sok/view-103684-Muslimier>

Uskonnot Suomessa – hanke.(2015). *Yhteisöt uskontoperinteen mukaan*. Hämtad 16.2.2017, från

<http://www.uskonnot.fi/yhteisot/byreligion.php>

Uskonnot Suomessa – hanke.(2015). *Suomen Islam-seurakunta*. Hämtad 16.2.2017, från <http://www.uskonnot.fi/yhteisot/view.php?orgId=85>

Uskonnot Suomessa – hanke.(2015). *Suomen Islamilainen Yhdyskunta*. Hämtad 16.2.2017, från <http://www.uskonnot.fi/yhteisot/view.php?orgId=442>

Uskonnot Suomessa – hanke.(2015). *Resalat Islamilainen Yhdyskunta*. Hämtad 16.2.2017, från <http://www.uskonnot.fi/yhteisot/view.php?orgId=133>

Utbildningsstyrelsen.(2016). *Islam*. Hämtad 16.2.2017, från http://www.edu.fi/perusopetus/uskonto_ja_elamankatsomustieto/uskontonetti/uskonnot_pa_hkinankuoressa/islam

Undervisnings- och kulturministeriet, (2016). *Registrerade religiösa samfund*. Hämtad 14.2.2017, från http://www.minedu.fi/OPM/Kirkollisasiat/uskonolliset_yhdyskunnat/rekisteroeidyt_uskonolliset_yhdyskunnat/?lang=sv

Vetenskapsrådet.(2002). *Forskningsetiska principer-inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning* [pdf-webbpublicat]. Stockholm: Vetenskapsrådet.
Tillgänglig:
<http://libris.kb.se/bib/8636354>

BILAGOR

BILAGA 1

INTERVJUKALLELSE

Hej!

Jag studerar på Polisyrkeshögskolan och närmar er angående mitt examensarbete. Mitt examensarbete går ut på att undersöka hur muslimska samfund uppfattar finska polisens förebyggande verksamhet, och därför skulle jag vara intresserad av att få höra hurdana uppfattningar ert samfund har i ärendet.

Enligt polisens förebyggande strategi är målsättningen för polisen förebyggande verksamhet att främja samhällets säkerhet och bekämpa brott. Inom enheten för polisens förebyggande verksamhet i Helsingfors polisinspektion arbetar en skild grupp med olika samfund som består av befolkningsgrupper med främmande språklig och kulturell bakgrund. Gruppens uppgift är att skapa och bevara ett tillförlitligt förhållande mellan polisen och befolkningsgrupper med främmande språk och kultur, och på detta sätt lösa sådana säkerhetsproblem som samfunden upplever eller orsakar, och öka samfundens upplevda trygghetskänsla. Gruppen har som specialuppgift att förebygga sådan våldsam extremism, som bygger på någon religiös ideologi eller lära.

Syftet med mitt examensarbete är att undersöka hur muslimska samfund i Helsingfors uppfattar den verksamhet som bedrivs av gruppen inom enheten för polisens förebyggande verksamhet i Helsingfors polisinspektion. Målet för arbetet är att få reda på hur de muslimska samfunden upplever samarbetet med gruppen, och hurdan inverkan gruppens verksamhet har på samfunden. Med arbetet får även Helsingfors polisinspektion information om hur de kunde utveckla sin verksamhet utgående från muslimska samfundens synvinkel.

Jag skulle vara väldigt intresserad att få höra hur ert samfund uppfattar polisens förebyggande verksamhet, hur ert samfund upplever samarbetet med den, och hur samarbetet inverkar på samfundets upplevda trygghetskänsla. Samfundets erfarenheter och uppfattningar skulle vara väldigt viktig information för mig.

Jag kommer gärna och intervjuar en person som kan tala för ert samfund, ifall ni vill delta i undersökningen. Även gruppintervju lyckas, ifall det är flera personer som kan tala för samfundet. Deltagandet är frivilligt, vilket betyder att ingen måste delta. Ni får själva besluta vad ni berättar under intervjun, och ni behöver inte svara på alla frågor. Ni får även när som helst avbryta intervjun och avstå från deltagandet i undersökningen.

Det skulle vara bra att reservera en timme tid för intervjun, och den kan begås på finska eller engelska. Intervjun skulle bandas in för att kunna transkribera intervjun efteråt. Detta för att säkerställa att det insamlade materialet i undersökningen motsvarar vad ni berättat för mig under intervjutillfället. Före examensarbetet publiceras, har ni möjligheten att läsa igenom arbetet ifall ni vill.

Hoppas ni skulle villa delta!

Resultatet på undersökningen publiceras när examensarbetet är färdigt. Arbetet är officiellt, men deltaganden hålls anonyma och materialet behandlas på ett tillförlitligt sätt. Undersökaren är den enda som har tillgång till det insamlade materialet, vilket förstörs efter att arbetet är färdigt. Samfundets eller de intervjuade personernas namn publiceras inte någonstans, och uttalanden från intervjuerna bör rapporteras på ett sådant sätt att medlemmarna inte kan identifieras av utomstående.

Hoppas ni har tid att läsa intervjukallelsen, och har möjlighet att svara på meddelandet. Jag svarar gärna på frågor ifall något förekommer!

Med vänlig hälsning,

Michela Söderström

michela.soderstrom@edu.polamk.fi

tel. 0400654904

BILAGA 2

STRUKTUREN FÖR TEMAINTERVJUN

I början av intervjun upprepas syftet med intervjun samt de forskningsetiska principerna. Intervjuaren berättar kort om enheten för förebyggande verksamhet i Helsingfors polisinrättning, och den grupp som arbetar med olika samfund som består av befolkningsgrupper med främmande språklig och kulturell bakgrund. Intervjuaren påminner ännu om att intervjun berör endast denna grupps verksamhet.

Bakgrundsinformation:

➤ INFORMATION OM SAMFUNDET

- Vad är syftet och målsättningen med samfundet?
- Hurdan kultur och hurdan religion utövar samfundet?
- När grundades samfundet?
- Hur många medlemmar har samfundet?
- Hurdana är medlemmarna i samfundet?
- Hurdan är gemenskapen i samfundet? (Atmosfär, attityder, inställning)
- Hurdan inställning har samfundets medlemmar till finska polisen generellt?

Teman:

➤ TEMA 1: KONTAKTEN MED GRUPP ETT

- Hurdan är kontakten mellan samfundet och grupp ett?
- Hur är grupp ett i kontakt med samfundet?
- Hur ofta är grupp ett i kontakt med samfundet?
- Vad vet samfundet om grupp etts verksamhet?
- Hur länge har samfundet varit medvetna om grupp etts verksamhet?
- Samarbetar samfundet med grupp ett?
- Hurdant är samarbetet med grupp ett?
- Hur samarbetar samfundet med grupp ett konkret?
- I vilka ärenden samarbetar samfundet med grupp ett?
- Samarbetar samfundet med grupp ett i ärenden som påverkar samfundens upplevda trygghetskänsla?
- Hurdant är samarbetet som påverkar samfundens upplevda trygghetskänsla?
- Samarbetar samfundet med faktorer som berör sådana säkerhetsproblem som de upplever ha i samfundet?
- Hurdant är samarbetet som påverkar på de upplevda säkerhetsproblemen?

➤ TEMA 2: GRUPP ETTS INVERKAN PÅ SAMFUNDET

- Hur syns grupp etts verksamhet i samfundet?
- Hur har grupp ett påverkat samfundet? (positivt, negativt)
- Hurdana tjänster har ert samfund behövt av grupp ett?
- Hur har grupp etts verksamhet inverkat på samfundets upplevda trygghetskänsla?
- Hur har grupp etts verksamhet inverkat de säkerhetsproblem som samfundet upplever finnas?

- Hur har grupp ett lyckats förebygga problem?
 - Hur har samarbetet med grupp ett inverkat på samfundet?
 - Hur har samarbetet med grupp ett fungerat? (negativt, positivt)
 - Hurdan inverkan har grupp ett på medlemmarna i samfundet?
 - Har grupp ett ställt till med problem i samfundet?
- TEMA 3: INSTÄLLNINGEN TILL GRUPP ETTS VERKSAMHET
- Hur upplever ni sättet som grupp ett arbetar?
 - Hur upplever samfundet grupp etts verksamhet?
 - Hurdan inställning har samfundet till grupp etts verksamhet?
 - Hurdant förhållande har samfundet med grupp ett? (tillförlitlighet, tillit)
 - Hur upplevs det att grupp ett tar kontakt med samfundet?
 - Hur inverkar grupp etts verksamhet på atmosfären inom samfundet?
 - Hur enkelt upplever ni att det går att ta kontakt med grupp ett?
 - Tar ni kontakt med grupp ett i ärenden som påverkar samfundets upplevda trygghetskänsla?
 - Tar ni kontakt med grupp ett i ärenden som berör upplevda säkerhetsproblem i samfunden? (Eller hur sköter samfunden om dessa ärenden)
- TEMA 4: ÅSIKTER OM GRUPP ETTS VERKSAMHET
- Hur uppfattar samfundet grupp etts verksamhet?
 - Hur upplever samfundet att grupp ett har lyckats beträffande gruppens uppgift?
 - Upplever samfundet att det finns ett behov av grupp ett?
 - Har grupp ett gett tillräckligt med information?
 - Är grupp ett till någon nytta för samfundet? Hurdan och hur?
 - Hur kunde grupp ett utveckla sin verksamhet?
 - Vad kunde grupp ett göra för att samarbetet med samfundet skulle bli bättre?
 - Hurdan service eller samarbete har samfundet behov av?
 - Hurdana förväntningar har samfundet av grupp etts verksamhet?
 - Hurdana förväntningar har samfundet av samarbetet med grupp ett?

Till slut:

- ÖVRIGT:
- Har samfundet något annat i åtanke som ni vill lyfta fram? Andra frågor?